

DIREKTIVA (EU) 2019/879 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 20. svibnja 2019.****o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Odbor za financijsku stabilnost objavio je 9. studenoga 2015. sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka (TLAC – Total Loss-Absorbing Capacity) – „standard TLAC” – koji je u studenome 2015. podržala skupina G20. Cilj je standarda TLAC osigurati da globalne sistemski važne banke, koje se u okviru Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama (GSV institucije), imaju kapacitet pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije potreban kako bi se njime pomoglo osigurati da u slučaju sanacije i neposredno nakon sanacije te institucije mogu nastaviti obavljati ključne funkcije, a da se ne dovede u opasnost sredstva poreznih obveznika, to jest javna sredstva ili financijsku stabilnost. U Komunikaciji od 24. studenoga 2015. „Ususret dovršetku bankarske unije” Komisija se obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog kojim bi se omogućila provedba standarda TLAC u pravu Unije do 2019., roka koji je dogovoren na međunarodnoj razini.
- (2) Pri provedbi standarda TLAC u pravu Unije potrebno je uzeti u obzir postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) specifičan za pojedinu instituciju, koji se primjenjuje na sve kreditne institucije i investicijska društva (institucije) s poslovnim nastanom u Uniji, kao i na bilo koji drugi subjekt, kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ (subjekti). Budući da se standardom TLAC i MREL-om nastoji ostvariti isti cilj osiguravanja toga da institucije i subjekti s poslovnim nastanom u Uniji raspolažu dostatnim kapacitetom pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije, ta bi se dva zahtjeva trebala nadopunjavati unutar zajedničkog okvira.

U operativnom smislu, minimalnu usklađenu razinu standarda TLAC za GSV institucije (minimalni zahtjev za TLAC) trebalo bi uvesti u zakonodavstvo Unije izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽⁵⁾, dok bi se s dodatkom koji je specifičan za GSV institucije te zahtjevom specifičnim za institucije koje nisu GSV institucije, to jest MREL-om, trebalo uhvatiti ukoštac ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾. Odredbe Direktive 2014/59/EU, kako je izmijenjena ovom Direktivom, o kapacitetu

⁽¹⁾ SL C 34, 31.1.2018., str. 17.

⁽²⁾ SL C 209, 30.6.2017., str. 36.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. svibnja 2019.

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija i subjekata trebale bi se primjenjivati na način dosljedan onome u uredbama (EU) br. 575/2013 i (EU) br. 806/2014 te Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾.

- (3) Nepostojanjem usklađenih pravila Unije u odnosu na provedbu standarda TLAC u Uniji stvaraju se dodatni troškovi i pravna nesigurnost te dodatno otežava primjena bail-in instrumenta za prekogranične institucije i subjekte. Nepostojanje usklađenih pravila Unije uzrok je i narušavanju tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu s obzirom na to da bi se troškovi za institucije i subjekte u pogledu usklađivanja s postojećim zahtjevima i standardom TLAC mogli znatno razlikovati širom Unije. Stoga je potrebno ukloniti te prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koji su posljedica nepostojanja usklađenih pravila Unije u odnosu na provedbu standarda TLAC. Slijedom toga, odgovarajuća je pravna osnova za ovu Direktivu članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
- (4) U skladu sa standardom TLAC, Direktivom 2014/59/EU trebalo bi nastaviti priznavati sanacijsku strategiju s jedinstvenom točkom pristupanja (SPE), kao i sanacijsku strategiju s višestrukim točkama pristupanja (MPE). U okviru sanacijske strategije SPE sanira se samo jedan subjekt grupe, obično matično društvo, a ostali se subjekti grupe, obično operativna društva kćeri, ne saniraju nego svoje gubitke i potrebe za dokapitalizacijom prenose na subjekt koji treba sanirati. U okviru sanacijske strategije MPE moglo bi se sanirati više subjekata grupe. Za učinkovitu primjenu željene sanacijske strategije važno je jasno utvrditi subjekte koje treba sanirati („sanacijski subjekti”) to jest subjekte na koje bi se mogle primijeniti mjere sanacije, zajedno s društvima kćerima koja im pripadaju („sanacijske grupe”). To je utvrđivanje relevantno i za određivanje razine primjene pravila o kapacitetu pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije koju bi institucije i subjekti trebali primjenjivati. Stoga je potrebno uvesti pojmove „sanacijski subjekt” i „sanacijska grupa” te izmijeniti Direktivu 2014/59/EU u pogledu planiranja sanacije grupe kako bi se izričito zahtijevalo od sanacijskih tijela da utvrde sanacijske subjekte i sanacijske grupe unutar određene grupe te na odgovarajući način uzmu u obzir utjecaj svake planirane mjere unutar grupe kako bi se osigurala djelotvorna sanacija grupe.
- (5) Države članice trebale bi osigurati da institucije i subjekti raspolažu dostatnim kapacitetom pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kako bi se osiguralo neometano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizacija s minimalnim utjecajem na porezne obveznike i financijsku stabilnost. To bi se trebalo postići usklađivanjem institucija s MREL-om koji je specifičan za svaku instituciju, kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU.
- (6) Kako bi se nazivnici kojima se mjeri kapacitet pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija i subjekata uskladili s onima predviđenima u standardu TLAC, MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjere ukupne izloženosti relevantne institucije ili subjekta, a institucije ili subjekti trebali bi istodobno ispunjavati razine koje proizlaze iz tih dvaju mjerila.
- (7) Kako bi se olakšalo dugoročno planiranje za izdavanje instrumenata i zajamčila sigurnost u pogledu potrebnih zaštitnih slojeva, tržištima je potrebna pravodobna jasnoća u vezi s kriterijima prihvatljivosti koji su potrebni kako bi se instrumenti smatrali obvezama prihvatljivima za TLAC ili MREL.
- (8) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za institucije i subjekte s poslovnim nastanom u Uniji, među ostalim i na globalnoj razini, kriteriji prihvatljivosti za obveze prihvatljive za bail-in za MREL trebali bi biti pomno usklađeni s onima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC, ali podložno dopunskim prilagodbama i zahtjevima uvedenima ovom Direktivom. Osobito bi određeni dužnički instrumenti s ugrađenom komponentom izvedenice, kao što su određeni strukturirani vrijednosni papiri, trebali biti prihvatljivi, podložno određenim uvjetima, za ispunjenje MREL-a u mjeri u kojoj imaju fiksni iznos glavnice ili iznos koji se povećava plativ po dospelosti, a koji je unaprijed poznat, a samo je dodatni povrat povezan s tom komponentom izvedenice i ovisi o rezultatima referentne imovine. S obzirom na te uvjete ti bi dužnički instrumenti trebali imati veliku sposobnost pokrivanja gubitaka i u sanaciji bi se na njih trebalo moći jednostavno primijeniti bail-in. Ako

⁽⁷⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

institucije ili subjekti raspolažu regulatornim kapitalom koji prekoračuje kapitalne zahtjeve, to samo po sebi ne bi trebalo utjecati na odluke u vezi s određivanjem MREL-a. Osim toga, institucije i subjekti trebali bi moći s pomoću regulatornog kapitala ispunjavati bilo koji dio svojeg MREL-a.

- (9) U opseg obveza koje se upotrebljavaju za ispunjenje MREL-a uključene su, u načelu, sve obveze koje su posljedica tražbina redovnih neosiguranih vjerovnika (nepodređene obveze), osim ako ne ispunjavaju specifične kriterije prihvatljivosti utvrđene ovom Direktivom. Kako bi se povećala mogućnosti sanacije institucija i subjekata djelotvornom upotrebom bail-in instrumenta, sanacijska tijela trebala bi moći zahtijevati da se MREL ispunjava s pomoću regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza, osobito kada postoje jasni pokazatelji da će vjerovnici u bail-inu vjerojatno pretrpjeti gubitke u sanaciji koji bi premašili njihove gubitke koje bi pretrpjeli u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti. Sanacijska tijela trebala bi procijeniti je li potrebno od institucija i subjekata zahtijevati ispunjavanje MREL-a ispuni regulatornim kapitalom i drugim podređenim obvezama ako iznos obveza isključenih iz primjene bail-in instrumenta doseže određeni prag unutar vrste obveza koja uključuje obveze prihvatljive za MREL. Institucije i subjekti trebali bi ispunjavati MREL regulatornim kapitalom i drugim podređenim obvezama u mjeri u kojoj je to potrebno da se spriječi da njihovi vjerovnici pretrpe gubitke koji su veći od gubitaka koje bi vjerovnici inače pretrpjeli u okviru redovnog postupka slučaju insolventnosti.
- (10) Bilo kakva podređenost dužničkih instrumenata koju zatraže sanacijska tijela u pogledu MREL-a ne bi smjela dovesti u pitanje mogućnost da se minimalni zahtjev za TLAC djelomično ispuni s pomoću nepodređenih dužničkih instrumenata u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je dopušteno standardom TLAC. Za sanacijske subjekte koji su dio GSV institucija, sanacijske subjekte koji su dio sanacijske grupe s imovinom većom od 100 milijarda EUR (banke najviše razine) i za sanacijske subjekte unutar sanacijskih grupa za koje se smatra da predstavljaju sistemski rizik u slučaju propasti, uzimajući u obzir pretežnost depozita i nezastupljenost dužničkih instrumenata u modelu financiranja, ograničeni pristup tržištima kapitala u vezi s prihvatljivim obvezama i oslanjanje na redovni osnovni kapital za ispunjavanje MREL-a, sanacijska tijela trebala bi moći zahtijevati da se dio MREL-a jednak razini pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavka 5. Direktive 2014/59/EU, kako je izmijenjena ovom Direktivom, ispuni s pomoću regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza, uključujući regulatorni kapital koji se upotrebljava za ispunjenje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz Direktive 2013/36/EU.
- (11) Na zahtjev sanacijskog subjekta sanacijska tijela trebala bi moći smanjiti dio MREL-a za koji se zahtijeva da se ispunjava s pomoću regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza do ograničenja koje predstavlja udio u smanjenju koje je moguće na temelju članka 72.b stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u odnosu na minimalni zahtjev za TLAC utvrđen u toj uredbi. Sanacijska tijela bi u skladu s načelom proporcionalnosti trebala moći zahtijevati ispunjavanje MREL-a s pomoću regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza ako ukupna razina zahtijevane podređenosti u obliku regulatornog kapitala i stavki prihvatljivih obveza slijedom obveze institucija i subjekata da se usklade s minimalnim zahtjevom za TLAC, MREL-om i, prema potrebi, zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj u skladu s Direktivom 2013/36/EU nije viša od razine pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavka 5. Direktive 2014/59/EU, kako je izmijenjena ovom Direktivom, ili od formule utvrđene u ovoj Direktivi koja se temelji na bonitetnim zahtjevima iz stupa 1 i stupa 2 i zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj, ovisno što je više.
- (12) Za određene banke na najvišoj razini sanacijska tijela trebala bi, podložno uvjetima koje procjenjuje sanacijsko tijelo, ograničiti razinu minimalnog zahtjeva za podređenost do određenog praga, uzimajući u obzir i mogući rizik nerazmjernog utjecaja na poslovni model tih institucija. Tim ograničenjem ne bi trebalo dovesti u pitanje mogućnost da se putem zahtjeva za podređenost u okviru stupa 2 utvrđuje zahtjev za podređenost koji je viši od tog ograničenja, također podložno uvjetima koji se primjenjuju na stup 2, na temelju alternativnih kriterija, odnosno prepreka mogućnosti sanacije, ili izvedivosti i vjerodostojnosti sanacijske strategije ili rizičnosti institucije.
- (13) Institucijama i subjektima bi se MREL-om trebalo omogućiti pokrivanje gubitaka koji se očekuju u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u trenutku neodrživosti, i dokapitalizacija nakon provedbe mjera koje su predviđene u planu sanacije ili nakon sanacije sanacijske grupe. Na temelju sanacijske strategije koju su odabrali sanacijska tijela trebala bi propisno opravdati razinu uvedenog MREL-a i bez nepotrebne odgode preispitati tu razinu kako bi se u obzir uzele sve promjene u razini zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU. Razina uvedenog MREL-a trebala bi biti zbroj iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji koji odgovaraju kapitalnim zahtjevima institucije ili subjekta i iznosa dokapitalizacije kojim se instituciji ili subjektu u razdoblju nakon sanacije ili nakon izvršenja

ovlasti za otpis ili konverziju omogućuje ispunjenje kapitalnih zahtjeva potrebnih za odobrenje za nastavak aktivnosti u okviru odabrane sanacijske strategije. Sanacijsko tijelo trebalo bi uskladiti iznose dokapitalizacije naviše ili naniže na temelju promjena proizišlih iz mjera koje su utvrđene u planu sanacije.

- (14) Sanacijsko tijelo trebalo bi moći povećati iznos dokapitalizacije kako bi se osiguralo dostatno povjerenje tržišta u instituciju ili subjekt nakon provedbe mjera utvrđenih u planu sanacije. Zahtijevanom razinom zaštitnog sloja za povjerenje tržišta trebalo bi instituciji ili subjektu omogućiti nastavak ispunjavanja uvjeta za odobrenje za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja, među ostalim tako što će se instituciji ili subjektu dopustiti pokrivanje troškova u vezi s restrukturiranjem vlastitih aktivnosti nakon sanacije te održavanje dostatnog povjerenja tržišta. Zaštitni sloj za povjerenje tržišta trebalo bi odrediti u odnosu na dio zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u skladu s Direktivom 2013/36/EU. Ako je niža razina dostatna za osiguranje dostatnog povjerenja tržišta, sanacijska tijela trebala bi uskladiti naniže razinu zaštitnog sloja za povjerenje tržišta ili je uskladiti naviše ako je potrebna viša razina kako bi se osiguralo da slijedom mjera utvrđenih u planu sanacije subjekt nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja i održavati dostatno povjerenje tržišta.
- (15) U skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1075 ⁽⁸⁾ sanacijska tijela trebala bi ispitati bazu ulagatelja instrumenata MREL-a pojedinačne institucije ili subjekta. Ako znatan dio instrumenata MREL-a neke institucije ili subjekta drže mali ulagatelji koji možda nisu primili odgovarajuće naznake o relevantnim rizicima, to bi samo po sebi moglo predstavljati prepreku mogućnosti sanacije. Osim toga, ako velik dio instrumenata MREL-a neke institucije ili subjekta drže druge institucije ili subjekti, sistemske implikacije otpisa ili konverzije također bi mogle predstavljati prepreku mogućnosti sanacije. Ako sanacijsko tijelo otkrije prepreku mogućnosti sanacije kao posljedicu veličine i naravi određene baze ulagatelja, trebalo bi moći instituciji ili subjektu preporučiti da se uhvati ukoštac s takvom preprekom.
- (16) Kako bi se osiguralo da mali ulagatelji ne ulažu prekomjerno u određene dužničke instrumente koji su prihvatljivi za MREL, države članice trebale bi osigurati da je minimalna nominalna vrijednost takvih instrumenata relativno visoka ili da ulaganje u takve instrumente ne predstavlja iznimno veliki udjel portfelja ulagatelja. Taj bi se zahtjev trebao primjenjivati samo na instrumente koji su izdani nakon datuma prenošenja ove Direktive. Taj zahtjev nije dostatno obuhvaćen Direktivom 2014/65/EU te bi ga stoga trebalo provesti u okviru Direktive 2014/59/EU i njime ne bi trebalo dovesti u pitanje pravila o zaštiti ulagatelja iz Direktive 2014/65/EU. Ako tijekom obavljanja svojih zadaća sanacijska tijela pronađu dokaze o mogućem kršenju Direktive 2014/65/EU, trebala bi za potrebe provođenja te direktive moći razmijeniti povjerljive informacije s tijelima za nadgledanje tržišta. Osim toga, države članice trebale bi moći dodatno ograničiti oglašavanje i prodaju određenih drugih instrumenata određenim ulagateljima.
- (17) Radi povećanja njihove mogućnosti sanacije, sanacijska tijela trebala bi moći za GSV institucije uvesti MREL specifičan za pojedinu instituciju povrh minimalnog zahtjeva za TLAC utvrđenog Uredbom (EU) br. 575/2013. Taj MREL specifičan za pojedinu instituciju trebalo bi uvesti ako minimalni zahtjev za TLAC nije dostatan za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju GSV institucije u okviru odabrane sanacijske strategije.
- (18) Sanacijska tijela bi pri određivanju razine MREL-a trebala uzeti u obzir stupanj sistemske važnosti pojedine institucije ili subjekta i mogući nepovoljni učinak njezine propasti na financijsku stabilnost. Sanacijska tijela

⁽⁸⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija (SL L 184, 8.7.2016., str. 1.).

trebala bi uzeti u obzir potrebu postojanja ravnopravnih uvjeta između GSV institucija i drugih usporedivih institucija ili subjekata sa sistemskom važnošću u Uniji. Stoga se MREL institucija ili subjekata koji nisu GSV institucije, no čija je sistemska važnost unutar Unije usporediva sa sistemskom važnosti GSV institucija, ne bi trebao nerazmjerno razlikovati od razine i sastava MREL-a utvrđenog općenito za GSV institucije.

- (19) U skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 institucije ili subjekti koji su utvrđeni kao sanacijski subjekti trebale bi MREL-u podlijevati samo na konsolidiranoj razini sanacijske grupe. To znači da bi sanacijski subjekti trebali, za ispunjenje svojeg MREL-a, biti dužni vanjskim vjerovnicima koji su treća strana te nad kojima bi se primijenio bail-in izdavati prihvatljive instrumente i stavke u slučaju da se nad sanacijskim subjektom pokrene sanacija.
- (20) Institucije ili subjekti koji nisu sanacijski subjekti trebali bi se uskladiti s MREL-om na pojedinačnoj razini. Potrebe tih institucija ili subjekata za pokrivanjem gubitaka i dokapitalizacijom u pravilu bi trebali osiguravati njihovi sanacijski subjekti i to na način da ti sanacijski subjekti izravno ili neizravno stječu instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza koje su te institucije ili subjekti izdali i da ih otpisuju ili konvertiraju u vlasničke instrumente u trenutku u kojem te institucije ili subjekti više nisu održivi. Kao takav, MREL koji se primjenjuje na institucije ili subjekte koji nisu sanacijski subjekti trebao bi se primjenjivati zajedno i dosljedno sa zahtjevima koji se primjenjuju na sanacijske subjekte. To bi sanacijskim tijelima trebalo omogućiti da saniraju sanacijsku grupu, a da pritom u sanaciju ne uključe određena društva kćeri te grupe, izbjegavajući tako potencijalne poremećaje na tržištu. Primjena MREL-a na institucije ili subjekte koji nisu sanacijski subjekti trebala bi biti u skladu s odabranom sanacijskom strategijom, a njome se osobito ne bi trebao mijenjati odnos vlasništva između institucija ili subjekata i njihovih sanacijskih grupa nakon dokapitalizacije tih institucija ili subjekata.
- (21) Ako i sanacijski subjekt ili matično društvo i njegova društva kćeri imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe, sanacijsko tijelo bi ih trebalo moći izuzeti od primjene MREL-a koji se primjenjuje na ta društva kćeri koja nisu sanacijski subjekti ili im dopustiti da ispune zahtjeve za MREL kolateraliziranim jamstvima između matičnog društva i njegovih društava kćeri, koja bi se mogla aktivirati u trenutku kada su ispunjeni uvjeti istovjetni onima kojima se omogućuje otpis ili konverzija prihvatljivih obveza. Kolateral kojim se jamstvo osigurava treba biti visokoudrživ i imati minimalni tržišni i kreditni rizik.
- (22) Uredbom (EU) br. 575/2013 predviđeno je da nadležna tijela mogu izuzeti kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom („mreže zadruga”) od primjene određenih zahtjeva za solventnost i likvidnosnih zahtjeva ako su ispunjeni određeni uvjeti. Kako bi se uzele u obzir posebnosti takvih mreža zadruga, sanacijska tijela također bi trebala moći izuzeti od primjene MREL-a koji se primjenjuje na takve kreditne institucije i središnje tijelo pod uvjetima sličnim onima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013, ako kreditne institucije i središnje tijelo imaju poslovni nastan u istoj državi članici. Sanacijska tijela također bi trebala moći kreditne institucije i središnje tijelo tretirati kao cjelinu pri procjeni uvjeta za sanaciju, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti. Sanacijska tijela trebala bi moći na različite načine osigurati usklađivanje s vanjskim zahtjevom za MREL sanacijske grupe u cjelini ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti svake grupe, računanjem prihvatljivih obveza subjekata od kojih, u skladu s planom sanacije, sanacijska tijela zahtijevaju izdavanje instrumenata prihvatljivih za MREL izvan sanacijske grupe.
- (23) Radi osiguranja primjerenih razina MREL-a za potrebe sanacije, tijela odgovorna za utvrđivanje razine MREL-a trebala bi biti sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt, sanacijsko tijelo za sanaciju na razini grupe, odnosno sanacijsko tijelo nadležno za krajnje matično poduzeće i sanacijska tijela ostalih subjekata koji pripadaju sanacijskoj grupi. Za rješavanje svih sporova među nadležnim tijelima trebalo bi biti ovlašteno Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) na temelju Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁹⁾, podložno uvjetima i ograničenjima utvrđenima ovom Direktivom.

⁽⁹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

- (24) Nadležna tijela i sanacijska tijela trebala bi na odgovarajući način razmotriti i otkloniti sva kršenja minimalnog zahtjeva za TLAC i MREL-a. Budući da bi kršenje tih zahtjeva moglo biti prepreka mogućnosti sanacije institucije ili grupe, postojeći bi se postupci za uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije trebali skratiti kako bi se brzo riješila sva kršenja zahtjeva. Isto tako, sanacijska tijela trebala bi moći zahtijevati od institucija i subjekata da preinače profile dospijeca prihvatljivih instrumenata i stavki te pripreme i provedu planove za vraćanje na razinu tih zahtjeva. Sanacijska tijela trebala bi također moći zabraniti određene raspodjele ako smatraju da institucija ili subjekt ne ispunjava zahtjeve za kombiniranim zaštitnim slojem u skladu s Direktivom 2013/36/EU kada se razmatraju kao dodatak uz MREL.
- (25) S ciljem osiguranja transparentne primjene MREL-a institucije i subjekti trebali bi izvješćivati svoja nadležna i sanacijska tijela te redovito javno objavljivati svoj MREL, razine prihvatljivih obveza i obveza prihvatljivih za bail-in te sastav tih obveza, uključujući njihov profil dospijeca i red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. U odnosu na institucije ili subjekte koje podliježu minimalnom zahtjevu za TLAC učestalost nadzornog izvješćivanja i objavljivanja MREL-a specifičnog za pojedinu instituciju kako je predviđeno ovom Direktivom trebala bi biti usklađena s onima u Uredbi (EU) br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC. Iako bi u određenim slučajevima navedenima u ovoj Direktivi određenim institucijama ili subjektima trebalo dopustiti potpuna ili djelomična izuzeća od obveza izvješćivanja i objave, takvim izuzećima ne bi trebalo ograničiti ovlasti sanacijskih tijela da zahtijevaju informacije za potrebe izvršavanja svojih zadaća iz Direktive 2014/59/EU, kako je izmijenjena ovom Direktivom.
- (26) Zahtjevom za uključenje ugovornog priznanja učinaka bail-in instrumenta u sporazume ili instrumente kojima se stvaraju obveze koje se uređuju pravom trećih zemalja trebalo bi olakšati i poboljšati postupak primjene bail-ina na te obveze u slučaju sanacije. Pravilno sročeni i široko prihvaćeni ugovorni aranžmani mogu predstavljati funkcionalno rješenje u slučajevima prekogranične sanacije dok se u okviru prava Unije ne razvije zakonski pristup ili se ne razviju poticaji za odabir prava države članice za ugovore ili dok u svim jurisdikcijama trećih zemalja ne budu doneseni zakonski okviri za priznanje kojima će se omogućiti učinkovita prekogranična sanacija. Čak i kad budu uvedeni zakonski okviri za priznanje, ugovornim aranžmanima o priznanju trebalo bi pomoći jačanju svijesti vjerovnika u okviru ugovornih aranžmana koji nisu uređeni pravom države članice o mogućim mjerama sanacije u odnosu na institucije i subjekte koji su uređeni pravom Unije. Ipak, moguće su situacije u kojima je za institucije ili subjekte neizvedivo da te ugovorne odredbe uključe u sporazume ili instrumente koji stvaraju određene obveze, posebno obveze koje u skladu s Direktivom 2014/59/EU nisu izuzete od primjene bail-in instrumenta, osigurane depozite ili instrumente regulatornog kapitala.

Primjerice, u određenim okolnostima moglo bi se smatrati da je neizvedivo uključiti klauzule o ugovornom priznanju u ugovore o obvezama u slučajevima kada pravom treće zemlje nije zakonito da institucija ili subjekt uključi takve klauzule u ugovore ili instrumente kojima se stvaraju obveze koje se uređuju pravom te treće zemlje, ako institucija ili subjekt nema ovlast na pojedinačnoj razini za izmjenu ugovornih uvjeta koji su propisani međunarodnim protokolima ili se temelje na međunarodno dogovorenim standardnim uvjetima ili ako je obveza koja bi podliježala zahtjevu za ugovorno priznanje uvjetovana kršenjem ugovora ili proizlazi iz jamstava, protujamstava ili drugih instrumenata koji se upotrebljavaju u kontekstu operacija financiranja trgovine. Međutim, ako druga ugovorna strana odbije biti obvezana klauzulom o ugovornom priznanju bail-ina, to ne bi samo po sebi trebalo smatrati razlogom neizvedivosti. EBA bi trebala izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda koje Komisija donosi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kako bi se detaljnije odredili razlozi neizvedivosti. Prilikom primjene tih tehničkih standarda i uzimajući u obzir posebnosti dotičnog tržišta, sanacijsko tijelo trebalo bi odrediti, ako to smatra potrebnim, kategorije obveza za koje bi mogli postojati razlozi za neizvedivost. U tom okviru institucija ili subjekt bi sami trebali odrediti je li uključivanje klauzule o priznavanju bail-ina u ugovor ili kategoriju ugovora neizvedivo. Institucije i subjekti redovito bi trebali pružati ažurirane informacije sanacijskim tijelima kako bi ih informirale o napretku prema provedbi uvjeta ugovornog priznanja.

U tom kontekstu institucije i subjekti trebali bi navesti ugovore ili kategorije ugovora za koje je uključivanje klauzule o priznavanju bail-ina neizvedivo i navesti razlog takve procjene. Sanacijska tijela trebala bi u razumnom roku procijeniti zaključak institucije ili subjekta o neizvedivosti uključivanja klauzula o ugovornom priznavanju u ugovore o obvezama te djelovati na način da riješe sve pogrešne procjene i prepreke mogućnosti sanacije koje su nastale zbog neuključivanja klauzula o ugovornom priznanju. Institucije i subjekti trebali bi biti spremni opravdati svoj zaključak ako to od njih zatraži sanacijsko tijelo. Osim toga, kako bi se spriječilo narušavanje mogućnosti sanacije institucija i subjekata, obveze za koje relevantne ugovorne odredbe nisu uključene ne bi smjele biti prihvatljive za MREL.

- (27) Korisno je i potrebno prilagoditi ovlast sanacijskih tijela za suspenziju određenih ugovornih obveza institucija i subjekata na ograničeno razdoblje. Sanacijsko tijelo posebno bi trebalo moći izvršavati tu ovlast prije nego što se započne sa sanacijom institucije ili subjekta, od trenutka kada se odredi da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti, ako nije odmah dostupna mjera privatnog sektora kojom bi se po mišljenju sanacijskog tijela u razumnom vremenu spriječilo propadanje institucije ili subjekta, a izvršavanje te ovlasti smatra se potrebnim kako bi se izbjeglo dodatno pogoršanje financijskih uvjeta institucije ili subjekta. U tom kontekstu sanacijska tijela trebala bi moći izvršavati tu ovlast ako nisu zadovoljna s predloženom mjerom privatnog sektora koja je smjesta dostupna. Uz ovlast suspenzije određenih ugovornih obveza sanacijskim tijelima omogućilo bi se i da utvrde je li mjera sanacije u javnom interesu, da odaberu najprimjerenije instrumente sanacije ili da osiguraju učinkovitu primjenu jednog ili više instrumenata sanacije. Trajanje suspenzije trebalo bi biti ograničeno na najviše dva poslovna dana. Nakon toga suspenzija bi se mogla nastaviti primjenjivati nakon što bude donesena odluka o sanaciji.
- (28) Kako bi se ovlast suspenzije određenih ugovornih obveza upotrebljavala na razmjeran način, sanacijska tijela trebala bi moći uzeti u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja i na odgovarajući način odrediti opseg suspenzije. Osim toga, trebala bi moći odobriti određena plaćanja, posebno, između ostalog, administrativne troškove dotične institucije ili subjekta na pojedinačnoj osnovi. Ovlast suspenzije trebala bi se moći primjenjivati i na prihvatljive depozite. Međutim, sanacijska tijela trebala bi pomno procijeniti prikladnost primjene te ovlasti na određene prihvatljive depozite, posebno osigurane depozite koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća te bi trebala procijeniti postoji li rizik da bi se primjenom suspenzije u odnosu na takve depozite ozbiljno poremetilo funkcioniranje financijskih tržišta. Ako se ovlast suspenzije određenih ugovornih obveza izvršava u odnosu na osigurane depozite, ti se depoziti ne smatraju nedostupnima u smislu Direktive 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁰⁾. Kako bi se osiguralo da se tijekom razdoblja suspenzije deponenti ne suoče s financijskim poteškoćama, države članice trebale bi moći odrediti da im se dopusti određeni dnevni iznos koji mogu podići.
- (29) Tijekom razdoblja suspenzije sanacijska tijela bi također trebala razmotriti mogućnost, među ostalim na temelju plana sanacije za instituciju ili subjekt, da institucija ili subjekt u konačnici ne budu obuhvaćeni postupkom sanacije, nego da se likvidiraju u okviru nacionalnog prava. U takvim slučajevima sanacijska tijela trebala bi utvrditi mjere koje smatraju prikladnima kako bi se postigla odgovarajuća koordinacija s relevantnim nacionalnim tijelima i kako bi se osiguralo da se suspenzijom ne naruši učinkovitost postupka likvidacije.
- (30) Ovlast za suspenziju obveza plaćanja ili isporuke ne bi se trebala primijeniti na obveze koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ, središnjim bankama, ovlaštenim središnjim drugim ugovornim stranama ili središnjim drugim ugovornim stranama iz trećih zemalja koje priznaje europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA). Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, posebno smanjenjem smetnji u slučaju insolventnosti sudionika u takvom sustavu. Kako bi se osiguralo da se navedene zaštite primjereno primjenjuju u kriznim situacijama, a da se istodobno zadrži primjerena sigurnost operatera platnih sustava i sustava vrijednosnih papira te ostalih tržišnih sudionika, Direktivu 2014/59/EU

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.).

potrebno je izmijeniti kako bi se osiguralo da se za mjeru prevencije krize, suspenziju obveze u skladu s člankom 33.a ili mjeru za upravljanje krizom kao takvu ne smatra da predstavlja postupak u slučaju insolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se temeljne obveze prema ugovoru i dalje izvršavaju. Međutim, nijednom se odredbom Direktive 2014/59/EU ne bi smjelo dovesti u pitanje djelovanje sustava određenog na temelju Direktive 98/26/EZ ili njome zajamčeno pravo na kolateralno osiguranje.

- (31) Ključni aspekt učinkovite sanacije jest osigurati da nakon što započne sanacija institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) Direktive 2014/59/EU njihove druge ugovorne strane u financijskim ugovorima ne mogu raskinuti svoje pozicije isključivo zbog toga što je nad tim institucijama ili subjektima otvorena sanacija. Osim toga, sanacijska tijela trebalo bi ovlastiti za suspenziju obveza plaćanja ili isporuke na temelju ugovora s institucijom koja je u postupku sanacije te za ograničenje prava, u ograničenom razdoblju, drugih ugovornih strana da zatvore, ubrzaju ili na drugi način raskinu financijske ugovore. Ti se zahtjevi ne primjenjuju izravno na ugovore u okviru prava treće zemlje. Ako ne postoji zakonski okvir za prekogranično priznanje, države članice bi od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) Direktive 2014/59/EU trebale tražiti da u relevantne financijske ugovore uključe ugovorni uvjet kojim se priznaje da je moguće da u odnosu na ugovor sanacijska tijela izvršavaju ovlasti suspenzije određenih obveza plaćanja i isporuke, ograničavanja prisilne naplate založnih prava ili privremene suspenzije pravâ otkaza te da vrijede zahtjevi iz članka 68. kao da je financijski ugovor uređen pravom relevantne države članice. Takvu obvezu trebalo bi predvidjeti u mjeri u kojoj je ugovor obuhvaćen područjem primjene tih odredaba. Stoga obveza uključenja ugovorne klauzule ne nastaje u odnosu na članke 33.a, 69., 70. i 71. Direktive 2014/59/EU kako je izmijenjena ovom Direktivom, primjerice u ugovorima sa središnjim drugim ugovornim stranama ili operatorima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, jer u odnosu na te ugovore sanacijska tijela nemaju ovlasti predviđene tim člancima, čak i ako su uređeni pravom relevantne države članice.
- (32) Izuzeće posebnih obveza institucija ili subjekata od primjene bail-in instrumenta ili od ovlasti za suspenziju određenih obveza plaćanja i isporuke, ograničenje prisilne naplate založnih prava ili privremenu suspenziju pravâ otkaza kako je predviđeno u Direktivi 2014/59/EU trebalo bi također obuhvatiti obveze povezane sa središnjim drugim ugovornim stranama s poslovnim nastanom u Uniji i sa središnjim drugim ugovornim stranama iz trećih zemalja koje priznaje ESMA.
- (33) Kako bi se osiguralo ujednačeno razumijevanje pojmova koji se upotrebljavaju u raznim pravnim instrumentima, primjereno je u Direktivu 98/26/EZ uključiti definicije i pojmove uvedene Uredbom (EU) br. 648/2012 ⁽¹⁾ kao što su „središnja druga ugovorna strana” ili „CCP” i „sudionik”.
- (34) Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem institucija i ostalih subjekata u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, posebno smanjenjem smetnji u slučaju insolventnosti sudionika u takvom sustavu. Uvodnom izjavom 7. te direktive objašnjava se da države članice imaju mogućnost primjene odredaba te direktive na svoje domaće institucije koje izravno sudjeluju u sustavima uređenima pravom treće zemlje te na kolateralno osiguranje predviđeno u vezi sa sudjelovanjem u takvim sustavima. S obzirom na globalnu veličinu i aktivnosti nekih sustava uređenima pravom treće zemlje i povećano sudjelovanje u takvim sustavima subjekata s poslovnim nastanom u Uniji, Komisija bi trebala preispitati načine na koje države članice primjenjuju opciju iz uvodne izjave 7. te direktive i procijeniti potrebu za dodatnim izmjenama te direktive u odnosu na takve sustave.
- (35) Kako bi se omogućila učinkovita primjena ovlasti za smanjenje, otpis ili konverziju stavki regulatornog kapitala, bez kršenja zaštitnih mjera za vjerovnike u okviru ove Direktive, države članice trebale bi osigurati da tražbine koje proizlaze iz stavki regulatornog kapitala imaju niži red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u odnosu na ostale podređene tražbine. S instrumentima koji su samo djelomično priznati kao regulatorni kapital i dalje bi trebalo postupati kao s tražbinama koje proizlaze iz regulatornog kapitala za njihov

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

cjelokupni iznos. Do djelomičnog priznavanja moglo bi na primjer doći zbog primjene nastavka priznanja odredbi kojima se djelomično prestaje priznavati neki instrument ili zbog primjene rasporeda amortizacije predviđenog za instrumente dopunskog kapitala iz Uredbe (EU) br. 575/2013.

- (36) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno utvrđivanje jedinstvenih pravila o okviru za oporavak i sanaciju za institucije i subjekte, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega djelovanja on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (37) Kako bi se državama članicama omogućilo primjereno vrijeme za prenošenje i primjenu ove Direktive u njihovu nacionalnom pravu, za to bi trebale imati osamnaest mjeseci od dana njezina stupanja na snagu. Međutim, odredbe ove Direktive o javnoj objavi trebale bi se primjenjivati od 1. siječnja 2024. kako bi se osiguralo da institucijama i subjektima širom Unije bude dopušteno odgovarajuće razdoblje za postizanje tražene razine MREL-a na ispravan način,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjena Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. „društvo kćer” znači društvo kćer kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 16. Uredbe (EU) br. 575/2013, a za potrebe primjene članka 7., 12., 17., 18., od 45. do 45.m, od 59. do 62., 91. i 92. ove Direktive na sanacijske grupe iz točke 83.b podtočke (b) ovog stavka uključuje, kada i ako je to primjereno, kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, samo središnje tijelo te njihova društva kćeri, uzimajući u obzir način na koji takve sanacijske grupe ispunjavaju članak 45.e stavak 3. ove Direktive;

5.a „značajno društvo kći” znači značajno društvo kći kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki (135) Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

(b) umeće se sljedeća točka:

„68.a „redovni osnovni kapital” znači redovni osnovni kapital kako je izračunan u skladu s člankom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

(c) u točki 70. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;

(d) točka 71. zamjenjuje se sljedećim:

„71. „obveze prihvatljive za bail-in” znači obveze i instrumenti kapitala koji nisu instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ni dopunskog kapitala institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te koji nisu isključeni iz područja primjene bail-in instrumenta na temelju članka 44. stavka 2.;

71.a „prihvatljive obveze” znači obveze prihvatljive za bail-in koje ispunjavaju, ovisno o tome što je primjenjivo, uvjete iz članka 45.b ili članka 45.f stavka 2. točke (a) ove Direktive te instrumenti dopunskog kapitala koji ispunjavaju uvjete iz članka 72.a stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013;

71.b „podređeni prihvatljivi instrumenti” znači instrumenti koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavaka od 3. do 5. te uredbe;”;

(e) umeću se sljedeće točke:

„83.a ‚sanacijski subjekt’ znači:

- (a) pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji za koju, u skladu s člankom 12., sanacijsko tijelo odredi da je subjekt u odnosu na koji plan sanacije predviđa mjeru sanacije; ili
- (b) institucija koja nije dio grupe koja podliježe konsolidiranom nadzoru na temelju članaka 111. i 112. Direktive 2013/36/EU, u odnosu na koju plan sanacije sastavljen na temelju članka 10. ove Direktive predviđa mjeru sanacije;

83.b ‚sanacijska grupa’ znači:

- (a) sanacijski subjekt i njegova društva kćeri koja nisu:
 - i. sama po sebi sanacijski subjekti;
 - ii. društva kćeri drugih sanacijskih subjekata; ili
 - iii. subjekti koji imaju poslovni nastan u trećoj zemlji te nisu uključeni u sanacijsku grupu u skladu s planom sanacije i njihova društva kćeri; ili
- (b) kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom i samo središnje tijelo ako je najmanje jedna od tih kreditnih institucija ili središnje tijelo sanacijski subjekt, te njihova društva kćeri.

83.c ‚globalna sistemski važna institucija’ ili ‚GSV institucija’ znači GSV institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki (133) Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

(f) dodaje se sljedeća točka:

„109. „zahtjev za kombinirani zaštitni sloj” znači zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kako je definiran u članku 128. točki 6. Direktive 2013/36/EU.”;

2. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 6. dodaju se sljedeći podstavci:

„Preispitivanje iz prvog podstavka ovog stavka vrši se nakon provedbe mjera sanacije ili izvršavanja ovlasti iz članka 59.

Pri određivanju rokova iz stavka 7. točaka (o) i (p) ovog članka u okolnostima iz trećeg podstavka ovog stavka sanacijsko tijelo uzima u obzir rok za usklađivanje sa zahtjevom iz članka 104.b Direktive 2013/36/EU.”;

(b) u stavku 7. točke (o) i (p) zamjenjuju se sljedećim:

„(o) zahtjevi iz članaka 45.e i 45.f i rok za postizanje te razine u skladu s člankom 45.m;

(p) ako sanacijsko tijelo primjenjuje članak 45.b stavak 4., 5. ili 7., rok za usklađivanje sanacijskog subjekta u skladu s člankom 45.m;”;

3. članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri i nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima za značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, izrađuju planove sanacije grupe. U planu sanacije grupe utvrđuju se mjere koje treba poduzeti u pogledu:

(a) matičnog društva u Uniji;

(b) društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan u Uniji;

(c) subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d); i

(d) podložno glavi VI., društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan izvan Unije.

U skladu s mjerama iz prvog podstavka planom sanacije za svaku se grupu utvrđuju sanacijski subjekti i sanacijske grupe.”;

(b) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) navodi mjere sanacije koje treba poduzeti u odnosu na sanacijske subjekte u scenarijima iz članka 10. stavka 3. i implikacije tih mjera sanacije na druge subjekte grupe iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), na matično društvo i institucije kćeri;

(aa) ako se grupa sastoji od više od jedne sanacijske grupe, navodi mjere sanacije koje treba poduzeti u odnosu na sanacijske subjekte svake sanacijske grupe te implikacije tih na mjera na oboje od sljedećeg:

i. druge subjekte grupe koji su dio iste sanacijske grupe;

ii. druge sanacijske grupe;

(b) preispituje razmjer u kojem bi se mogli primijeniti instrumenti sanacije i izvršiti sanacijske ovlasti, u odnosu na sanacijske subjekte s poslovnim nastanom u Uniji, na koordiniran način, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe, zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje pruža određen broj subjekata grupe ili pojedinih subjekata grupe ili sanacijskih grupa te utvrđuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;”;

ii. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) navodi sve dodatne mjere koje nisu navedene u ovoj Direktivi, a koje relevantna sanacijska tijela namjeravaju provesti u odnosu na subjekte unutar svake sanacijske grupe;”;

4. članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Ako se grupa sastoji od više od jedne sanacijske grupe, planiranje mjera sanacije iz članka 12. stavka 3. točke (aa) uključuje se u zajedničku odluku kako se navodi u prvom podstavku ovog stavka.”;

(b) u stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako sanacijska tijela ne donesu zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca, svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer koje se ne slaže s planom sanacije za grupu donosi vlastitu odluku te prema potrebi određuje sanacijski subjekt i izrađuje i primjenjuje plan sanacije za sanacijsku grupu koja se sastoji od subjekata u njegovoj nadležnosti. Svaka od pojedinih odluka o neslaganju sanacijskih tijela detaljno je obrazložena, navodi razloge neslaganja s predloženim planom sanacije grupe i njome se uzimaju u obzir mišljenja i rezerve drugih sanacijskih tijela i nadležnih tijela. Svako sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje ostale članove sanacijskog kolegija.”;

5. članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Smatra se da je grupu moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija subjekata grupe koju sanacijsko tijelo provodi u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili sanacija te grupe koju sanacijsko tijelo provodi primjenom instrumenata sanacije na sanacijske subjekte te grupe i izvršavanjem sanacijskih ovlasti u odnosu na njih, pritom izbjegavajući što je više moguće bilo kakve znatne štetne posljedice na financijske sustave u državama članicama u kojima se nalaze subjekti grupe ili podružnice, ili u drugim državama članicama odnosno u Uniji, uključujući širu financijsku nestabilnost ili događanja na razini cijelog sustava, s ciljem osiguravanja kontinuiteta ključnih funkcija koje ti subjekti grupe obavljaju, ako se pravodobno mogu jednostavno razdvojiti ili drugim načinima.

Sanacijska tijela za grupu pravodobno obavješćuju EBA-u svaki put kada se smatra da grupu nije moguće sanirati.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Države članice osiguravaju da, ako je grupa sastavljena od više od jedne sanacijske grupe, tijela iz stavka 1. procjenjuju mogućnost sanacije svake sanacijske grupe u skladu s ovim člankom.

Procjena iz prvog podstavka ovog stavka provodi se uz procjenu mogućnosti sanacije cijele grupe i vrši u okviru postupka odlučivanja utvrđenom u članku 13.”;

6. umeće se sljedeći članak:

„Članak 16.a

Ovlast zabrane određenih raspodjela

1. Ako je subjekt u situaciji u kojoj ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz svaki od zahtjeva iz članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz zahtjeve iz članaka 45.c i 45.d ove Direktive pri izračunu u skladu s člankom 45. stavom 2. točkom (a) ove Direktive, sanacijsko tijelo tog subjekta ima ovlast, u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka, subjektu zabraniti raspodjelu više od najvećeg raspodjeljivog iznosa u odnosu na minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („M-MDA”) izračunan u skladu sa stavkom 4. ovog članka, s pomoću neke od sljedećih mjera:

- (a) izvršenja raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;
- (b) stvaranja obveze isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplate varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada subjekt nije ispunjavao zahtjev za kombinirani zaštitni sloj; ili
- (c) provođenja plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

Ako se subjekt nalazi u situaciji iz prvog podstavka, o tome odmah obavješćuje sanacijsko tijelo.

2. U situaciji iz stavka 1. sanacijsko tijelo nadležno za subjekt, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, bez nepotrebne odgode procjenjuje hoće li izvršiti ovlast iz stavka 1. uzimajući u obzir sve sljedeće elemente:

- (a) razlog, trajanje i razmjere neispunjenja te njegov učinak na mogućnost sanacije;
- (b) razvoj financijske situacije subjekta i vjerojatnost njegova ispunjavanja uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (a) u doglednoj budućnosti;
- (c) mogućnost da će subjekt moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz stavka 1. u razumnom roku;
- (d) ako subjekt nije u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeća iz članaka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013, ili članka 45.b ili članka 45.f stavka 2. ove Direktive, je li ta nemogućnost idiosinkrastična ili je uvjetovana smetnjama na razini tržišta;
- (e) je li izvršavanje ovlasti iz stavka 1. najprikladnije i najrazmjernije sredstvo za rješavanje situacije subjekta uzimajući u obzir njegov potencijalni učinak i na financijske uvjete i na mogućnost sanacije dotičnog subjekta.

Sanacijsko tijelo ponovno procjenjuje potrebu izvršavanja ovlasti iz stavka 1. barem jedanput mjesečno, dok god je subjekt u situaciji iz stavka 1.

3. Ako sanacijsko tijelo utvrdi da je subjekt i dalje u situaciji iz stavka 1. devet mjeseci nakon što ga je subjekt izvijestio o takvoj situaciji, sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, izvršava ovlast iz stavka 1., osim ako sanacijsko tijelo na temelju procjene utvrdi da su ispunjena najmanje dva od sljedećih uvjeta:

- (a) neispunjenje je nastalo zbog ozbiljne smetnje u funkcioniranju financijskih tržišta, što dovodi do široko rasprostranjenog stresa financijskih tržišta u više segmenata financijskih tržišta;
- (b) smetnja iz točke (a) za posljedicu ima ne samo povećanu volatilnost cijena instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza subjekta ili povećane troškove subjekta, nego dovodi i do potpunog ili djelomičnog zatvaranja tržišta čime se subjektu onemogućuje izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza na tim tržištima;
- (c) zatvaranje tržišta iz točke (b) utvrđuje se ne samo za dotični subjekt, nego i za nekoliko drugih subjekata;
- (d) smetnjom iz točke (a) onemogućuje se dotičnom subjektu izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza dovoljno za ispravljanje neispunjenja; ili
- (e) izvršavanje ovlasti iz stavka 1. dovodi do negativnih učinaka prelijevanja za dio bankovnog sektora, čime bi se moglo ugroziti financijsku stabilnost.

Ako se primjenjuje iznimka iz prvog podstavka, sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavještuje nadležno tijelo i u pisanom obliku objašnjava svoju procjenu.

Sanacijsko tijelo jedanput mjesečno ponavlja svoju procjenu toga primjenjuje li se iznimka iz prvog podstavka.

4. M-MDA izračunava se tako da se zbroj izračunan u skladu sa stavkom 5. množi faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. M-MDA umanjuje se za svaki iznos koji proizlazi iz bilo koje mjere iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c).

5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:

- (a) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjeno za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koji proizlaze iz mjera iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c) ovog članka;

uvećano za

- (b) bilo koju dobit tekuće godine ostvarenu na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjeno za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koji proizlaze iz mjera iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c) ovog članka;

umanjeno za

- (c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

6. Faktor iz stavka 4. određuje se na sljedeći način:

- (a) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje nijednog od zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u prvi (odnosno najniži) kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0;
- (b) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje nijednog od zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u drugi kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;

- (c) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u treći kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;
- (d) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6.

Donje i gornje granice svakog kvartila zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Donja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Gornja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \times Q_n$$

pri čemu je „ Q_n ” = redni broj odnosnog kvartila distribucije.”;

7. članak 17. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da kada sanacijsko tijelo, na temelju procjene mogućnosti sanacije subjekta provedene u skladu s člancima 15. i 16., i nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, utvrdi da postoje značajne prepreke mogućnostima sanacije tog subjekta, to sanacijsko tijelo o tom rezultatu pisanim putem obavješćuje dotični subjekt, nadležno tijelo i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice.”;

- (b) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. U roku od četiri mjeseca od primitka obavijesti u skladu sa stavkom 1. subjekt predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje značajnih prepreka navedenih u obavijesti.

Subjekt u roku od dva tjedna od primitka obavijesti u skladu sa stavkom 1. ovog članka predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere i rok njihove provedbe kako bi se osiguralo da subjekt ispunjava uvjete iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive i zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ako postoji značajna prepreka mogućnostima sanacije u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) subjekt ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz svaki od zahtjeva iz članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz zahtjeve iz članaka 45.c i 45.d ove Direktive pri izračunu u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) ove Direktive; ili
- (b) subjekt ne ispunjava zahtjeve iz članaka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjeve iz članaka 45.c i 45.d ove Direktive.

Rokom za provedbu predloženih mjera iz drugog podstavka uzimaju se u obzir razlozi za značajne prepreke.

sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, procjenjuje jesu li mjere predložene na temelju prvog i drugog podstavka učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotične značajne prepreke.

4. Ako sanacijsko tijelo utvrdi da mjere koje je predložio subjekt u skladu sa stavkom 3. nisu učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotičnih prepreka, ono izravno ili neizravno putem nadležnog tijela zahtijeva od subjekta da poduzme alternativne mjere kojima se taj cilj može postići i pisanim putem o tim mjerama obavješćuje subjekt koji u roku od jednog mjeseca predlaže plan u skladu s tim mjerama.

Pri određivanju alternativnih mjera sanacijsko tijelo obrazlaže zašto se mjerama koje je predložio subjekt ne bi mogle ukloniti prepreke mogućnosti sanacije i kako su predložene alternativne mjere razmjerne uklanjanju prepreka. Sanacijsko tijelo u obzir uzima prijetnju koju te prepreke mogućnosti sanacije predstavljaju za financijsku stabilnost i učinak mjera na poslovanje subjekta, njegovu stabilnost i mogućnost doprinosa gospodarstvu.”;

(c) stavak 5. mijenja se kako slijedi:

i. u točkama (a), (b), (d), (e), (g) i (h) riječ „institucija” zamjenjuje se riječju „subjekt” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(ha) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ove Direktive da dostavi plan za ponovno usklađivanje sa zahtjevima iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive izraženo kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, ako je primjenjivo, sa zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj i sa zahtjevima iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive izraženo kao postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članaka 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

iii. točke (i), (j) i (k) zamjenjuju se sljedećim:

„(i) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da izda prihvatljive obveze za ispunjenje zahtjeva iz članka 45.e ili članka 45.f;

(j) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da poduzme druge korake za ispunjenje minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 45.e ili članka 45.f, između ostalog posebno da se pokuša ponovno dogovoriti o svim prihvatljivim obvezama, instrumentima dodatnog osnovnog kapitala ili instrumentima dopunskog kapitala koje je izdala odnosno izdao, s ciljem osiguravanja da svaka odluka sanacijskog tijela o otpisu ili konverziji te obveze ili instrumenta proizvodi učinke na temelju zakonodavstva jurisdikcije kojim se uređuju ta obveza ili instrument;

(ja) kako bi se osigurala stalna usklađenost s člankom 45.e ili člankom 45.f, od institucije ili tijela iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) zahtijevati promjenu profila dospijeca:

i. instrumenata regulatornog kapitala, nakon dobivanja suglasnosti nadležnog tijela, i

ii. prihvatljivih obveza iz članka 45.b i članka 45.f stavka 2. točke (a);

(k) ako je subjekt društvo kćer mješovitog holdinga, zahtijevati da mješoviti holding osnuje zasebni financijski holding za kontrolu subjekta, ako je to potrebno da se olakša sanacija subjekta i izbjegne primjena instrumenata sanacije i izvršavanje ovlasti iz glave IV. koji bi imali negativan učinak na nefinancijski dio grupe.”;

(d) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Prije određivanja bilo koje mjere iz stavka 4., sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i, prema potrebi, imenovanim nacionalnim makrobonitetnim tijelom, uzima u obzir mogući učinak tih mjera na određeni subjekt, unutarnje tržište za financijske usluge te na financijsku stabilnost u drugim državama članicama i cijeloj Uniji.”;

8. u članku 18. stavci 1. do 7. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Sanacijsko tijelo za grupu zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornih tijela i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, razmatraju unutar sanacijskog kolegija procjenu koja se zahtijeva člankom 16. i poduzimaju sve razumne korake za postizanje zajedničke odluke o primjeni mjera određenih u skladu s člankom 17. stavkom 4. u odnosu na sve sanacijske subjekte i njihova društva kćeri koja su subjekti iz članka 1. stavka 1. i koja su dio grupe.

2. Sanacijsko tijelo za grupu, u suradnji s konsolidirajućim nadzornim tijelom i EBA-om u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, priprema i podnosi izvješće matičnom društvu u Uniji i sanacijskim tijelima za društva kćeri, koja ga dostavljaju društvima kćerima u njihovoj nadležnosti, te sanacijskim tijelima nadležnim za grupu i također u odnosu na sanacijske grupe ako se grupa sastoji od više od jedne sanacijske grupe. U izvješću se također razmatra učinak na model poslovanja grupe te preporučuju sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju sanacijskog tijela za grupu, potrebne i odgovarajuće za uklanjanje tih prepreka.

Ako je prepreka mogućnosti sanacije grupe povezana sa situacijom subjekta grupe iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka, sanacijsko tijelo za grupu o svojoj procjeni te prepreke obavješćuje matično društvo u Uniji nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom nadležnim za sanacijski subjekt i sanacijskim tijelima njegovih institucija kćeri.

3. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća matično društvo u Uniji može se očitovati i predložiti sanacijskom tijelu za grupu alternativne mjere kako bi se uklonile prepreke navedene u izvješću.

Ako su prepreke navedene u izvješću povezane sa situacijom subjekta grupe iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka ove Direktive, matično društvo u Uniji u roku od dva tjedna od datuma primitka obavijesti u skladu sa stavkom 2. drugim podstavkom ovog članka sanacijskom tijelu za grupu predlaže moguće mjere i rok njihove provedbe kako bi se osiguralo da subjekt grupe ispunjava zahtjeve iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive izražene kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, ako je primjenjivo, zahtjev za kombinirani zaštitni sloj te zahtjeve iz članaka 45.e i 45.f ove Direktive, izražene kao postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članaka 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013.

Rokom za provedbu predloženih mjera iz drugog podstavka uzimaju se u obzir razlozi za značajne prepreke. Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, procjenjuje jesu li te mjere učinkovite za rješavanje ili uklanjanje značajne prepreke.

4. Sanacijsko tijelo za grupu o svakoj mjeri koju predloži matično društvo u Uniji obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u, sanacijska tijela za društva kćeri i sanacijska tijela nadležna u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu. Sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela za društva kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima nadležnim u kojima se nalaze značajne podružnice, čine sve što je u njihovoj moći da donesu zajedničku odluku unutar sanacijskog kolegija koja se tiče određivanja značajnih prepreka i, ako je to potrebno, procjene mjera koje je predložilo matično društvo u Uniji i mjera koje tijela zatraže u svrhu rješavanja ili uklanjanja prepreka, kojom se uzima u obzir mogući učinak mjera u svim državama članicama u kojima grupa djeluje.

5. Zajednička odluka donosi se u roku od četiri mjeseca od podnošenja svakog očitovanja matičnog društva u Uniji. Ako matično društvo u Uniji nije podnijelo nikakvo očitovanje, zajednička odluka donosi se u roku od jednog mjeseca nakon isteka četveromjesečnog razdoblja iz stavka 3. prvog podstavka.

Zajednička odluka o prepreci mogućnosti sanacije povezanoj sa situacijom iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka donosi se u roku od dva tjedna od podnošenja očitovanja matičnog društva u Uniji u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

Zajednička odluka mora biti obrazložena i navedena u dokumentu koji sanacijsko tijelo za grupu dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u donošenju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. drugim stavkom točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. Ako se zajednička odluka ne donese u relevantnom roku iz stavka 5., sanacijsko tijelo za grupu donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini grupe.

Odluka mora biti u cijelosti obrazložena i njome se uzimaju u obzir mišljenja i rezerve drugih sanacijskih tijela. Sanacijsko tijelo za grupu odluku dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Ako je na kraju relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka, sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za grupu odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantan rok iz stavka 5. ovog članka smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za grupu.

6.a Ako se zajednička odluka ne donese u relevantnom roku iz stavka 5. ovog članka, sanacijsko tijelo nadležno za dotični sanacijski subjekt donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini sanacijske grupe.

Odluka iz prvog podstavka mora biti u cijelosti obrazložena i njome se uzimaju u obzir mišljenja i rezerve sanacijskih tijela drugih subjekata iste sanacijske grupe i sanacijskog tijela za grupu. Relevantno sanacijsko tijelo odluku dostavlja sanacijskom subjektu.

Ako je na kraju relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka sanacijsko tijelo uputilo predmet iz stavka 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantan rok iz stavka 5. ovog članka smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela nadležnog za sanacijski subjekt.

7. Ako se ne donese zajednička odluka, sanacijska tijela za društva kćeri koja nisu sanacijski subjekti donose vlastite odluke o odgovarajućim mjerama koje društva kćeri trebaju pojedinačno donijeti u skladu s člankom 17. stavkom 4.

Odluka mora biti u cijelosti obrazložena i njome se uzimaju u obzir mišljenja i rezerve drugih sanacijskih tijela. Odluka se dostavlja dotičnom društvu kćeri i sanacijskom subjektu iz iste sanacijske grupe, sanacijskom tijelu tog sanacijskog subjekta i, ako su različita, sanacijskom tijelu za grupu.

Ako je na kraju relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka sanacijsko tijelo uputilo predmet iz stavka 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantan rok iz stavka 5. ovog članka smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog roka iz stavka 5. ovog članka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela nadležnog za društvo kćer.”;

9. U članku 32. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. stavkom 2., poduzete u pogledu institucije spriječile njezinu propast u razumnom vremenskom okviru;”;

10. umeću se sljedeći članci:

„Članak 32.a

Uvjeti za sanaciju u pogledu središnjeg tijela i kreditnih institucija koje su stalno povezane sa središnjim tijelom

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije s u odnosu na središnje tijelo i sve kreditne institucije koje su s njim stalno povezane koje su dio iste sanacijske grupe ako ta sanacijska grupa u cjelini ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1.

Članak 32.b

Postupak u slučaju insolventnosti u odnosu na institucije i subjekte koji ne podliježu mjeri sanacije

Države članice osiguravaju da se institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) za koje sanacijsko tijelo smatra da ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1. točaka (a) ili (b), ali da mjera sanacije ne bi bila u javnom interesu u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (c), likvidiraju na ispravan način u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.”;

11. U članku 33. stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzimaju mjeru sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točaka (c) ili (d) ako taj subjekt ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1.

3. Ako su institucije kćeri mješovitog holdinga u posrednom ili neposrednom vlasništvu posredničkog financijskog holdinga, planom sanacije osigurava se da se posrednički financijski holding odredi kao sanacijski subjekt, a države članice osiguravaju da se mjera sanacije za potrebe sanacije grupe donosi u odnosu na posrednički financijski holding. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela ne poduzimaju mjere sanacije za potrebe sanacije grupe u odnosu na mješoviti holding.

4. Podložno stavku 3. ovog članka i neovisno o činjenici da subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ne ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1., sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) subjekt je sanacijski subjekt;

(b) jedno ili više društava kćeri subjekta koja jesu institucije, ali ne i sanacijski subjekti ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1.;

(c) imovina i obveze društava kćeri iz točke (b) takvi su da propast tih društava kćeri prijeti sanacijskoj grupi u cjelini, a mjera sanacije u odnosu na subjekt nužna je za sanaciju takvih društava kćeri koje su institucije ili za sanaciju relevantne sanacijske grupe u cjelini.”;

12. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 33.a

Ovlast za suspenziju određenih obveza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima koja pravodobno odgovaraju, imaju ovlast suspendirati sve obveze plaćanja ili isporuke na temelju svih ugovora čija je ugovorna strana institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) utvrđeno je da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (a);

- (b) ne postoji trenutno dostupna mjera privatnog sektora iz članka 32. stavka 1. točke (b) kojom bi se spriječila propast institucije ili subjekta;
- (c) izvršavanje ovlasti suspenzije smatra se potrebnim kako bi se izbjeglo daljnje pogoršanje financijskih uvjeta institucije ili subjekta; i
- (d) izvršavanje ovlasti suspenzije potrebno je:
 - i. kako bi se postigli zaključci iz članka 32. stavka 1. točke (c); ili
 - ii. kako bi se odabrale odgovarajuće mjere sanacije ili osigurala učinkovita primjena jednog instrumenta sanacije ili više njih.

2. Ovlast iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke koje se odnose na sljedeće:

- (a) sustave i operatere sustava određene u skladu s Direktivom 98/26/EZ;
- (b) središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe;
- (c) središnje banke.

Sanacijska tijela određuju područje primjene ovlasti iz stavka 1. ovog članka uzimajući u obzir okolnosti pojedinačnog slučaja. Sanacijska tijela posebno pažljivo procjenjuju prikladnost proširenja suspenzije na prihvatljive depozite u skladu s definicijom iz članka 2. stavka 1. točke 4. Direktive 2014/49/EU, posebno na osigurane depozite koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća.

3. Države članice mogu predvidjeti mogućnost da, u slučaju da se ovlast za suspenziju obveze plaćanja ili isporuke izvršava u odnosu na prihvatljive depozite, sanacijska tijela osiguraju da deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu tih depozita.

4. Razdoblje suspenzije na temelju stavka 1. jest najkraće moguće i ne prelazi minimalno razdoblje koje sanacijsko tijelo smatra potrebnim u svrhe iz stavka 1. točaka (c) i (d) te u svakom slučaju ne traje dulje od razdoblja od objave obavijesti o suspenziji na temelju stavka 8. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela nadležnog za instituciju ili subjekt na kraju radnog dana koji slijedi nakon dana objave.

Nakon što istekne razdoblje suspenzije iz prvog podstavka, suspenzija prestaje proizvoditi učinke.

5. Pri izvršavanju ovlasti iz stavka 1. ovog članka sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na uredno funkcioniranje financijskih tržišta i razmatraju postojeća nacionalna pravila, kao i nadzorne i sudske ovlasti s ciljem očuvanja pravâ vjerovnika i jednakog postupanja prema njima u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Sanacijska tijela posebno uzimaju u obzir moguću primjenu nacionalnog postupka u slučaju insolventnosti na instituciju ili subjekt na temelju zaključka iz članka 32. stavka 1. točke (c) te poduzimaju mjere koje smatraju prikladnima kako bi se osigurala odgovarajuća koordinacija s nacionalnim upravnim ili pravosuđnim tijelima.

6. Ako su obveze plaćanja ili isporuke prema ugovoru suspendirane na temelju stavka 1., obveze plaćanja ili isporuke drugih ugovornih strana prema tom ugovoru suspendiraju se za isto razdoblje.

7. Obveza plaćanja ili isporuke koja bi dospijevala tijekom razdoblja suspenzije dospijeva odmah nakon isteka tog razdoblja.

8. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela bez odgode obavješćuju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) i tijela iz članka 83. stavka 2. točaka od (a) do (h) kada izvršavaju ovlast iz stavka 1. ovog članka nakon što se utvrdi da institucija propada ili je vjerojatno da će propasti na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) i prije donošenja odluke o sanaciji.

Sanacijsko tijelo objavljuje ili osigurava objavu naloga ili instrumenta kojima se suspendiraju obveze u okviru ovog članka te uvjete i razdoblje suspenzije na načine iz članka 83. stavka 4.

9. Ovim člankom ne dovode se u pitanje odredbe nacionalnog prava država članica kojima se dodjeljuje ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke institucija i subjekata iz stavka 1. ovog članka prije utvrđivanja da te institucije ili subjekti propadaju ili je vjerojatno da će propasti na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) ili suspenzije obveza plaćanja ili isporuke institucija ili subjekata koje treba likvidirati u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti te koje prelaze područje primjene i trajanje predviđeno ovim člankom. Takve ovlasti izvršavaju se u skladu s područjem primjene, trajanjem i uvjetima predviđenima relevantnim nacionalnim pravom. Uvjetima predviđenima u ovom članku ne dovode se u pitanje uvjeti u vezi s tom ovlasti suspenzije obveza plaćanja ili isporuke.

10. Države članice osiguravaju da, kada sanacijsko tijelo izvršava ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) na temelju stavka 1. ovog članka, sanacijsko tijelo također može, za vrijeme trajanja te suspenzije, izvršavati ovlast:

- (a) ograničavanja osiguranih vjerovnika te institucije ili subjekta u prisilnoj naplati založnih prava u odnosu na bilo koju imovinu te institucije ili subjekta u jednakom trajanju, u kojem slučaju se primjenjuje članak 70. stavci 2., 3. i 4.
- (b) suspenzije pravâ otkaza bilo koje strane u ugovornom odnosu s tom institucijom ili subjektom u jednakom trajanju, u kojem slučaju se primjenjuje članak 71. stavci od 2. do 8.

11. Ako je sanacijsko tijelo, nakon što je na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) utvrdilo da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti, izvršilo ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke pod uvjetima iz stavka 1. ili 10. ovog članka, i ako je nakon toga u odnosu na tu instituciju ili subjekt poduzeta mjera sanacije, sanacijsko tijelo ne vrši ovlasti iz članka 69. stavka 1., članka 70. stavka 1. ili članka 71. stavka 1. u odnosu na tu instituciju ili subjekt.”;

13. članak 36. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59.”;
- (b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:
 - i. riječi „instrumenti kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze u skladu s člankom 59.” u odgovarajućem gramatičkom obliku;
 - ii. u točki (d) riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;
- (c) u stavcima 5., 12. i 13. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59.”;

14. članak 37. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 2. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”;
- (b) u stavku 10. točki (a) riječi „prihvatljivih obveza” zamjenjuju se riječima „obveza prihvatljivih za bail-in”;

15. članak 44. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:
 - i. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) obveze s preostalim rokom do dospijea kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima ili središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe;”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(h) obveze prema institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) koje su dio iste sanacijske grupe, ali nisu sanacijski subjekt, neovisno o njihovoj dospelosti, osim ako su te obveze u redu prvenstva ispod ostalih redovnih neosiguranih obveza u skladu s relevantnim nacionalnim pravom kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti koji se primjenjuje na datum prenošenja ove Direktive; u slučajevima kada se primjenjuje ta iznimka, sanacijsko tijelo nadležno za relevantno društvo kćer koje nije sanacijski subjekt procjenjuje je li iznos stavki u skladu s člankom 45.f stavkom 2. dostatan za potporu provedbe preferirane sanacijske strategije.”;

iii. u petom podstavku riječi „prihvatljive obveze za primjenu bail-in instrumenta” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;

(b) u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Sanacijska tijela pomno ocjenjuju trebaju li obveze prema institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) koji su dio iste sanacijske grupe, ali nisu sanacijski subjekti i koji nisu isključeni iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s stavkom 2. točkom (h) ovog članka biti isključene ili djelomično isključene u skladu s prvim podstavkom točkama od (a) do (d) ovog stavka kako bi se osigurala učinkovita provedba sanacijske strategije.

Ako sanacijsko tijelo odluči isključiti ili djelomično isključiti obvezu prihvatljivu za bail-in ili vrstu obveza prihvatljivih za bail-in u skladu s ovim stavkom, razina otpisa ili konverzije koja se primjenjuje na ostale obveze prihvatljive za bail-in može se povećati kako bi se u obzir uzela takva isključenja, pod uvjetom da je razina otpisa i konverzije koja se primjenjuje na ostale obveze prihvatljive za bail-in u skladu s načelom iz članka 34. stavka 1. točke (g).”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako sanacijsko tijelo odluči isključiti ili djelomično isključiti obvezu prihvatljivu za bail ili vrstu obveza prihvatljivih za bail-in u skladu s ovim člankom i ako gubici koji bi se snosili tim obvezama nisu u potpunosti preneseni na ostale vjerovnike, aranžmanom financiranja sanacije može se uplatiti doprinos instituciji u sanaciji radi ispunjenja jedne ili obje sljedeće mogućnosti:

(a) pokrivanja svi gubitaka koji nisu podmireni obvezama prihvatljivima za bail-in i kako bi se ponovno uspostavila nulta vrijednost neto vrijednosti imovine institucije u sanaciji u skladu s člankom 46. stavkom 1. točkom (a);

(b) kupovine dionica ili drugih vlasničkih instrumenta ili instrumenta kapitala institucije u sanaciji radi dokapitalizacije institucije u skladu s člankom 46. stavkom 1. točkom (b).”;

(d) u stavku 5. točki (a) riječi „prihvatljivih obveza” zamjenjuju se riječima „obveza prihvatljivih za bail-in”;

16. umeće se sljedeći članak:

„Članak 44.a

Prodaja podređenih prihvatljivih obveza malim ulagateljima

1. Države članice osiguravaju da prodavatelj prihvatljivih obveza koje ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.a stavka 1. točke (b) i članka 72.b stavaka od 3. do 5. te uredbe takve obveze prodaje malim ulagateljima, kako se definira člankom 4. stavkom 1. točkom 11. Direktive 2014/65/EU, samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) prodavatelj je proveo test primjerenosti u skladu s člankom 25. stavkom 2. Direktive 2014/65/EU;

(b) prodavatelj je na temelju testa iz točke (a) uvjeren da su takve prihvatljive obveze primjerene za tog malog ulagatelja;

(c) prodavatelj dokazuje primjerenost u skladu s člankom 25. stavkom 6. Direktive 2014/65/EU.

Neovisno o prvom podstavku, države članice mogu odrediti da se uvjeti iz točaka od (a) do (c) tog podstavka odnose na prodavatelje ostalih instrumenata koji su instrumenti regulatornog kapitala ili obveza prihvatljivih za bail-in.

2. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. i portfelj financijskog instrumenta tog malog ulagatelja u vrijeme kupnje ne premašuje 500 000 EUR, prodavatelj osigurava da su na temelju informacija koje dostavlja mali ulagatelj u skladu sa stavkom 3. u vrijeme kupnje ispunjena oba sljedeća uvjeta:

(a) mali ulagatelj ne ulaže ukupni iznos koji premašuje 10 % portfelja financijskog instrumenta tog klijenta u obveze iz stavka 1.;

(b) početni iznos ulaganja u jedan ili više instrumenata obveza iz stavka 1. jest najmanje 10 000 EUR.

3. Mali ulagatelj prodavatelju dostavlja točne informacije o portfelju financijskih instrumenata malog ulagatelja, uključujući svako ulaganje u obveze iz stavka 1.

4. Za potrebe stavaka 2. i 3., portfeljom financijskih instrumenata malog ulagatelja obuhvaćeni su gotovinski depoziti i financijski instrumenti, ali su isključeni financijski instrumenti koji su dani kao kolateral.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 25. Direktive 2014/65/EU i odstupajući od zahtjeva iz stavaka od 1. do 4. ovog članka, države članice mogu odrediti minimalnu nominalnu vrijednost od barem 50 000 EUR za obveze iz stavka 1. uzimajući u obzir uvjete na tržištu i prakse te države članice kao i postojeće mjere zaštite potrošača u okviru nadležnosti te države članice.

6. Ako vrijednost ukupne imovine subjekata iz članka 1. stavka 1. koji imaju poslovni nastan u državi članici i koji podliježu zahtjevu iz članka 45.e ne premašuje 50 milijarda EUR, ta država članica može odstupanjem od zahtjeva iz stavaka od 1. do 5. ovog članka primijeniti samo zahtjev iz stavka 2. točke (b) ovog članka.

7. Od država članica ne zahtijeva se primjena ovog članka na obveze iz stavka 1. izdane prije 28. prosinca 2020.”;

17. članak 45. zamjenjuje se sljedećim člancima:

„Članak 45.

Primjena i izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Države članice osiguravaju da institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze ako se to zahtijeva ovim člankom i člancima od 45. a do 45.i i u skladu s njima.

2. Zahtjev iz stavka 1. ovog članka izračunava se u skladu s člankom 45.c stavkom 3., 5. ili 7., ovisno o tome što je primjenjivo, kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postoci:

(a) ukupnog iznosa izloženosti riziku relevantnog subjekta iz stavka 1. ovog članka, izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

(b) mjere ukupne izloženosti relevantnog subjekta iz stavka 1. ovog članka, izračunane u skladu s člancima 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 45.a

Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Neovisno o članku 45. sanacijska tijela od zahtjeva utvrđenog u članku 45. stavka 1. izuzimaju hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju pokrivenim obveznicama, a kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) te će se institucije likvidirati u nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka utvrđenima za te institucije koji se provode u skladu s člankom 38., 40. ili 42.; i

- (b) postupcima iz točke (a) osigurava se da vjerovnici tih institucija, uključujući prema potrebi imatelje pokrivenih obveznica, snose gubitke na način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije.
2. Institucije izuzete od zahtjeva iz članka 45. stavka 1. nisu uključene u konsolidaciju iz članka 45.e stavka 1.

Članak 45.b

Prihvatljive obveze za sanacijske subjekte

1. Obveze se uključuju u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskih subjekata samo ako ispunjavaju uvjete iz sljedećih članaka Uredbe (EU) br. 575/2013:

- (a) članka 72.a;
- (b) članka 72.b, uz iznimku stavka 2. točke (d); i
- (c) članka 72.c.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, ako se ovom Direktivom upućuje na zahtjeve iz članka 92.a ili 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013, za potrebe tih članaka, prihvatljive obveze sastoje se od prihvatljivih obveza kako su definirane u članku 72.k te uredbe i utvrđene u skladu s dijelom drugim glavom I. poglavljem 5.a te uredbe.

2. Obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s ugrađenim izvedenicama, poput strukturiranih vrijednosnih papira, koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. prvog podstavka, osim članka 72.a stavka 2. točke (l) Uredbe (EU) br. 575/2013, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) iznos glavnice obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta poznat je u trenutku izdavanja, fiksna je ili se povećava i na njega ne utječe obilježje ugrađene izvedenice, a ukupni iznos obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta, uključujući ugrađenu izvedenicu, može se dnevno vrednovati u odnosu na aktivno i likvidno dvosmjerno tržište za istovjetni instrument bez kreditnog rizika, u skladu s člancima 104. i 105. Uredbe (EU) br. 575/2013; ili
- (b) dužnički instrument sadržava ugovornu odredbu kojom se određuje da je vrijednost tražbine u slučaju insolventnosti izdavatelja i sanacije izdavatelja fiksna ili se povećava te da ne premašuje izvorno plaćen iznos obveze.

Dužnički instrumenti iz prvog podstavka, uključujući njihove ugrađene izvedenice, nisu predmet sporazuma o netiranju, a vrednovanje takvih instrumenata ne podliježe članku 49. stavku 3.

Obveze iz prvog podstavka uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo u odnosu na dio obveze koji odgovara iznosu glavnice iz točke (a) tog podstavka ili iznosu koji je fiksna ili se povećava iz točke (b) tog podstavka.

3. Ako društvo kći s poslovnim nastanom u Uniji obveze izdaje postojećem dioničaru koji nije dio iste sanacijske grupe, a to društvo kći dio je iste sanacijske grupe kao i sanacijski subjekt, te se obveze uključuju u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza tog sanacijskog subjekta ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) izdane su u skladu s člankom 45.f stavkom 2. točkom (a);
- (b) izvršenjem ovlasti za otpis ili konverziju u odnosu na te obveze u skladu sa člankom 59. ili 62. ne utječe se na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri;
- (c) te obveze ne prelaze iznos određen oduzimanjem:
- i. zbroja obveza koje su izdane sanacijskom subjektu i koje je kupio sanacijski subjekt izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi i iznosa regulatornog kapitala koji je izdan u skladu s člankom 45.f stavkom 2. točkom (b) od
- ii. iznosa zatraženog u skladu s člankom 45.f stavkom 1.

4. Ne dovodeći u pitanje minimalni zahtjev iz članka 45.c stavka 5. ili članka 45.d stavka 1. točke (a) sanacijska tijela osiguravaju da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 45.e koji je jednak 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka. Sanacijsko tijelo može dopustiti da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. ispunjavaju razinu koja je niža od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, ali više od iznosa koji proizlazi iz primjene formule $(1 - (X1/X2)) \times 8 \%$ ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, pod uvjetom da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 72.b stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pri čemu je, s obzirom na smanjenje koje je moguće na temelju članka 72.b stavka 3. te uredbe:

$X1 = 3,5 \%$ ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

$X2 =$ zbroj 18 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i iznosa zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj.

Ako primjena prvog podstavka ovog stavka na sanacijske subjekte koji podliježu članku 45.c stavku 5. dovodi do zahtjeva koji premašuje 27 % ukupnog iznosa izloženosti riziku, sanacijsko tijelo za dotični sanacijski subjekt ograničava dio zahtjeva iz članka 45.e koji se mora ispuniti s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata i obveza iz stavka 3. ovog članka na iznos koji je jednak 27 % ukupnog iznosa izloženosti riziku ako je sanacijsko tijelo procijenilo sljedeće:

- (a) u planu sanacije pristup aranžmanu financiranja sanacije ne smatra se opcijom za sanaciju tog sanacijskog subjekta; i
- (b) ako se točka (a) ne primjenjuje, zahtjevom iz članka 45.e tom sanacijskom subjektu omogućuje se da ispuni zahtjeve iz članka 44. stavka 5. ili 8., prema potrebi.

Pri obavljanju procjene iz drugog podstavka sanacijsko tijelo uzima u obzir i rizik od nerazmjernog učinka na poslovni model dotičnog sanacijskog subjekta.

Drugi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se na sanacijske subjekte koji podliježu članku 45.c stavku 6.

5. Sanacijsko tijelo može odlučiti da sanacijski subjekti koji nisu ni GSV institucije ni sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 45.e do 8 % ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital, ili formule iz stavka 7., ovisno što je više, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) nepodređene obveze iz stavaka 1. i 2. ovog članka imaju isti red prvenstva u nacionalnoj hijerarhiji u slučaju insolventnosti kao i određene obveze isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3.;
- (b) postoji rizik da vjerovnici čije tražbine proizlaze iz nepodređenih obveza koje nisu isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3. kao rezultat planirane primjene ovlasti za otpis i konverziju tih obveza trpe gubitke koji su veći nego što bi bili prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.
- (c) iznos regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza ne premašuje iznos potreban za to da se osigura da vjerovnici iz točke (b) ne pretrpe gubitke koji su veći od onih koje bi inače pretrpjeli prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.

Ako utvrdi da je ukupni iznos obveza koje su isključene ili bi vjerojatno mogle biti isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3., unutar vrste obveza koja uključuje prihvatljive obveze, veći od 10 % te vrste, sanacijsko tijelo procjenjuje rizik iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka.

6. Za potrebe stavaka 4., 5. i 7., obveze iz izvedenica uključuju se u ukupne obveze na temelju potpunog priznavanja prava druge ugovorne strane na netiranje.

Regulatorni kapital sanacijskog subjekta koji se upotrebljava za usklađivanje sa zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj prihvatljiv je za usklađivanje sa zahtjevima iz stavaka 4., 5. i 7.

7. Odstupajući od stavka 4. ovog članka, sanacijsko tijelo može odlučiti da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. ove Direktive moraju ispuniti zahtjev iz članka 45.e ove Direktive s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, u mjeri u kojoj, slijedom obveze sanacijskog subjekta da ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj i zahtjeve iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 45.c stavka 5. i članka 45.f ove Direktive, zbroj tog regulatornog kapitala, instrumenata i obveza ne prelazi, ovisno što je više:

- (a) iznos od 8 % ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital; ili
- (b) iznos koji proizlazi iz primjene formule Ax^2+Bx^2+C , pri čemu su A, B i C sljedeći iznosi:

A = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013;

B = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU;

C = iznos koji proizlazi iz zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj.

8. Sanacijska tijela mogu izvršavati ovlast iz stavka 7. ovog članka u odnosu na sanacijske subjekte koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. i koji ispunjavaju jedan od uvjeta navedenih u drugom podstavku ovog stavka, do granice od 30 % ukupnog broja svih sanacijskih subjekata koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. za koje sanacijsko tijelo odredi zahtjev iz članka 45.e.

Sanacijska tijela razmatraju uvjete kako slijedi:

- (a) u prethodno provedenoj procjeni mogućnosti sanacije utvrđene su značajne prepreke mogućnostima sanacije i:
 - i. nisu poduzete nikakve korektivne mjere nakon primjene mjera iz članka 17. stavka 5. u roku koji zahtijeva sanacijsko tijelo, ili
 - ii. utvrđene značajne prepreke ne mogu se ukloniti nijednom od mjera iz članka 17. stavka 5., a izvršavanjem ovlasti iz stavka 7. ovog članka djelomično bi se ili u potpunosti nadoknadio negativan učinak značajnih prepreka na mogućnosti sanacije, ili
- (b) sanacijsko tijelo smatra da su izvedivost i vjerodostojnost preferirane sanacijske strategije sanacijskog subjekta ograničene, uzimajući u obzir veličinu subjekta, njegovu međusobnu povezanost, prirodu, opseg, rizičnost i složenost njegovih aktivnosti, njegov pravni status i dioničarsku strukturu, ili
- (c) u zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU odražava se činjenica da se sanacijski subjekt koji je GSV institucija ili koji podliježe članku 45.c stavku 5. ili 6. ove Direktive nalazi, u pogledu rizičnosti, među prvih 20 % institucija za koje sanacijsko tijelo odredi zahtjev iz članka 45. stavka 1. ove Direktive.

Za potrebe određivanja postotaka iz prvog i drugog podstavka sanacijsko tijelo zaokružuje rezultat izračuna na najbliži cijeli broj.

Države članice mogu, uzimajući u obzir posebnosti svojeg nacionalnog bankovnog sektora, uključujući posebno broj sanacijskih subjekata koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. i za koje nacionalno sanacijsko tijelo odredi zahtjev iz članka 45.e, odrediti postotak iz prvog podstavka na razini višoj od 30 %.

- 9. Sanacijsko tijelo donosi odluke iz stavka 5. ili 7. tek nakon savjetovanja s nadležnim tijelom.

Pri donošenju tih odluka sanacijsko tijelo također uzima u obzir:

- (a) dubinu tržišta za instrumente regulatornog kapitala sanacijskog subjekta i podređene prihvatljive instrumente, određivanje cijena takvih instrumenata, ako postoje, i vrijeme potrebno za izvršenje svih transakcija potrebnih radi usklađivanja s odlukom;
- (b) iznos instrumenata prihvatljivih obveza koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 s preostalim rokom do dospeljeća kraćim od jedne godine od datuma odluke s ciljem postizanja kvantitativnih prilagođavanja zahtjevima iz stavaka 5. i 7. ovog članka;
- (c) dostupnost i iznos instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavka 2. točke (d) te uredbe;
- (d) je li iznos obveza koje su isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili 3. i koje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti imaju isti ili niži red prvenstva u odnosu na prihvatljive obveze s najvišim redom prvenstva značajan u usporedbi s regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama sanacijskog subjekta. Ako iznos isključenih obveza ne prelazi 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskog subjekta, smatra se da isključeni iznos nije značajan. Iznad tog praga značajnost isključenih obveza procjenjuju sanacijska tijela;
- (e) poslovni model sanacijskog subjekta, model financiranja i profil rizičnosti kao i njegovu stabilnost i sposobnost doprinošenja gospodarstvu; i
- (f) učinak mogućih troškova restrukturiranja na dokapitalizaciju sanacijskog subjekta.

Članak 45.c

Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo određuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. na temelju sljedećih kriterija:

- (a) potrebe da se osigura da se sanacijska grupa može sanirati primjenom instrumenata sanacije na sanacijski subjekt, uključujući, ako je primjenjivo, bail-in instrument, na način na koji se postižu ciljevi sanacije;
- (b) potrebe za tim da se, ako je primjereno, osigura da sanacijski subjekt i njegova društva kćeri koja su institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), ali nisu sanacijski subjekti imaju dovoljno regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza da se, u slučaju da se na njih primijene bail-in instrument odnosno ovlasti za otpis i konverziju, gubici mogu pokriti te da se stopa ukupnog kapitala i omjer financijske poluge relevantnih subjekata, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu vratiti na razinu potrebnu kako bi i dalje ispunjavali uvjete odobrenja za rad i obavljali djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;
- (c) potrebe za tim da se osigura da sanacijski subjekt, ako je planom sanacije predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz bail-ina na temelju članka 44. stavka 3. ove Direktive ili da se u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, ima dovoljno regulatornog kapitala i drugih prihvatljivih obveza za pokrivanje gubitaka i vraćanje stope ukupnog kapitala i njegova omjera financijske poluge, ovisno o tome što je primjenjivo, na razinu potrebnu kako bi i dalje ispunjavao uvjete odobrenja za rad i obavljao djelatnosti za koje je na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobio odobrenje za rad;
- (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti subjekta;
- (e) mjere u kojoj bi propast subjekta imala štetan učinak na financijsku stabilnost, među ostalim širenjem zaraze na druge institucije ili subjekte, zbog međusobne povezanosti subjekta s tim drugim institucijama ili subjektima ili s ostatkom financijskog sustava.

2. Ako je planom sanacije predviđeno poduzimanje mjere sanacije ili izvršavanje ovlasti za otpis i konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59., u skladu s relevantnim scenarijem iz članka 10. stavka 3., zahtjev iz članka 45. stavka 1. odgovara iznosu koji je dostatan za to da se osigura sljedeće:

- (a) da gubici čiji nastanak subjekt očekuje budu u cijelosti pokriveni („pokrivanje gubitaka”);
- (b) da sanacijski subjekt i njegova društva kćeri koja su institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), ali nisu sanacijski subjekti budu dokapitalizirani do razine koja im omogućuje da i dalje ispunjavaju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU ili jednakovrijednog zakonodavnog akta dobili odobrenje za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine („dokapitalizacija”).

Ako je planom sanacije predviđeno da subjekt bude likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti ili drugih jednakovrijednih nacionalnih postupaka, sanacijsko tijelo procjenjuje je li opravdano ograničiti zahtjev iz članka 45. stavka 1. za taj subjekt tako da ne premašuje iznos dostatan za pokrivanje gubitaka u skladu s prvim podstavkom točkom (a).

Procjenom sanacijskog tijela posebno se evaluira ograničenje iz drugog podstavka u pogledu bilo kakvog mogućeg učinka na financijsku stabilnost i na rizik širenja zaraze na financijski sustav.

3. Za sanacijske subjekte iznos iz stavka 2. prvog podstavka jest sljedeći:

- (a) u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 45. stavka 1., u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a), zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za sanacijski subjekt na konsolidiranoj razini sanacijske grupe; i
 - ii. iznosa dokapitalizacije koji sanacijskoj grupi omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU na konsolidiranoj razini sanacijske grupe nakon provedbe preferirane sanacijske strategije; i
- (b) u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 45. stavka 1., u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b), zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara, na konsolidiranoj razini sanacijske grupe, zahtjevu u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 za sanacijski subjekt; i
 - ii. iznosa dokapitalizacije koji sanacijskoj grupi omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj razini sanacijske grupe nakon provedbe preferirane sanacijske strategije.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (a) ovog stavka podijeli s ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (b) ovog stavka podijeli s mjerom ukupne izloženosti.

Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva predviđenog u prvom podstavku točki (b) ovog stavka sanacijsko tijelo u obzir uzima zahtjeve iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavka 5. i 8.

Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka sanacijsko tijelo:

- (a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili mjeru ukupne izloženosti kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz mjera sanacije utvrđenih u planu sanacije; i
- (b) nakon savjetovanja s nadležnim tijelom naviše ili naniže usklađuje iznos koji odgovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na sanacijski subjekt nakon provedbe preferirane sanacijske strategije.

Sanacijsko tijelo može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. za odgovarajući iznos koji je potreban kako bi se osiguralo da subjekt nakon sanacije može održati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

Ako se primjenjuje šesti podstavak ovog stavka, iznos iz tog podstavka jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji se primjenjuje nakon primjene instrumenata sanacije umanjena za iznos iz članka 128. točke 6. podtočke (a) Direktive 2013/36/EU.

Iznos iz šestog podstavka ovog stavka usklađuje se naniže ako sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerojatno da niži iznos bude dostatan za održavanje povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) i njezina pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz aranžmanâ financiranja sanacije, u skladu s člankom 44. stavcima 5. i 8. te člankom 101. stavkom 2., nakon provedbe sanacijske strategije. Taj iznos usklađuje se naviše ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrdi da je viši iznos potreban za održavanje dostatnog povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) i njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz aranžmanâ financiranja sanacije, u skladu s člankom 44. stavcima 5. i 8. te člankom 101. stavkom 2. tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

4. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija koju upotrebljavaju sanacijska tijela za procjenu zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj za sanacijske subjekte na konsolidiranoj razini sanacijske grupe ako sanacijska grupa ne podliježe tim zahtjevima na temelju te direktive.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. Za sanacijske subjekte koji ne podliježu članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji su dio sanacijske grupe čija ukupna imovina prelazi 100 milijarda EUR razina zahtjeva iz stavka 3. ovog članka barem je jednaka iznosu od:

- (a) 13,5 %, kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a); i
- (b) 5 %, kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b).

Odstupajući od članka 45.b, sanacijska tijela iz prvog podstavka ovog stavka ispunjavaju razinu zahtjeva iz prvog podstavka ovog stavka, koja je jednaka iznosu od 13,5 % kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) i jednaka iznosu od 5 % kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b), s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz članka 45.b stavka 3. ove Direktive.

6. Sanacijsko tijelo može, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, odlučiti primjenjivati zahtjeve utvrđene u stavku 5. ovog članka na sanacijski subjekt koji ne podliježe članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji je dio sanacijske grupe čija je ukupna imovina manja od 100 milijarda EUR te za koji je sanacijsko tijelo procijenilo da bi vjerojatno mogao predstavljati sistemski rizik u slučaju njegove propasti.

Pri donošenju odluke iz prvog podstavka ovog stavka sanacijsko tijelo uzima u obzir:

- (a) pretežnost depozita i nezastupljenost dužničkih instrumenata u modelu financiranja;
- (b) mjeru u kojoj je ograničen pristup tržištima kapitala za prihvatljive obveze;
- (c) mjeru u kojoj se sanacijski subjekt oslanja na redovni osnovni kapital za ispunjavanje zahtjeva iz članka 45.e.

Time što ne postoji odluka na temelju prvog podstavka ovog stavka ne dovode se u pitanje odluke na temelju članka 45.b stavka 5.

7. Za subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti iznos iz stavka 2. prvog podstavka jest sljedeći:

- (a) u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 45. stavka 1., u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za subjekt; i
 - ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive ili nakon sanacije sanacijske grupe; i
- (b) u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 45. stavka 1., u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b) zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevu u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 za subjekt; i
 - ii. iznosa dokapitalizacije kojim se subjektu omogućuje da ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive ili nakon sanacije sanacijske grupe.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (a) ovog stavka podijeli s ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (b) ovog stavka podijeli s mjerom ukupne izloženosti.

Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva predviđenog u prvom podstavku točki (b) ovog stavka sanacijsko tijelo uzima u obzir zahtjeve iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavaka 5. i 8.

Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka sanacijsko tijelo:

- (a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili mjeru ukupne izloženosti kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz mjera predviđenih u planu sanacije; i
- (b) nakon savjetovanja s nadležnim tijelom naviše ili naniže usklađuje iznos koji odgovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na relevantni subjekt nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive ili nakon sanacije sanacijske grupe.

Sanacijsko tijelo može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. ovog stavka, za odgovarajući iznos koji je potreban kako bi se osiguralo da subjekt nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. može održati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

Ako se primjenjuje šesti podstavak ovog stavka, iznos iz tog podstavka jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji se primjenjuje nakon izvršenja ovlasti iz članka 59. ove Direktive ili nakon sanacije sanacijske grupe umanjen za iznos iz članka 128. točke 6. podtočke (a) Direktive 2013/36/EU.

Iznos iz šestog podstavka ovog stavka usklađuje se naniže ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerojatno da niži iznos bude dostatan za osiguravanje povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosa iz aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 44. stavcima 5. i 8. te člankom 101. stavkom 2., nakon izvršenja ovlasti iz članka 59. ili nakon sanacije sanacijske grupe. Taj iznos usklađuje se naviše ako sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom utvrdi da je viši iznos potreban za održavanje dostatnog povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucija ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosa iz aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 44. stavcima 5. i 8. te člankom 101. stavkom 2. tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

8. Ako sanacijsko tijelo očekuje da bi određene vrste prihvatljivih obveza vjerojatno mogle biti u potpunosti ili djelomično isključene iz bail-ina na temelju članka 44. stavka 3. ili u potpunosti prenesene na primatelja u okviru djelomičnog prijenosa, zahtjev iz članka 45. stavka 1. ispunjava se s pomoću regulatornog kapitala ili drugih prihvatljivih obveza koji su dostatni za sljedeće:

(a) pokrivanje iznosa isključenih obveza utvrđenih u skladu s člankom 44. stavkom 3.;

(b) osiguranje toga da se ispune uvjeti iz stavka 2.

9. Svaka odluka sanacijskog tijela o nametanju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom sadržava obrazloženje te odluke, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavaka od 2. do 8. ovog članka te je sanacijsko tijelo preispituje bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene razine zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU.

10. Za potrebe stavaka 3. i 7. ovog članka, kapitalni zahtjevi tumače se u skladu s primjenom, od strane nadležnog tijela, prijelaznih odredbi utvrđenih u dijelu desetom glavi I. poglavljima 1., 2. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 te u odredbama nacionalnog zakonodavstva u kojima se propisuju mogućnosti koje su nadležnim tijelima dodijeljene tom uredbom.

Članak 45.d

Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za sanacijske subjekte koji su dio GSV institucija i Unijina značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a

1. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za sanacijski subjekt koji je GSV institucija ili dio GSV institucije sastoji se od sljedećeg:

(a) zahtjevâ iz članaka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

(b) svakog dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo odredi posebno u odnosu na taj subjekt u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za Unijino značajno društvo kći GSV institucije izvan EU-a sastoji se od sljedećeg:

(a) zahtjevâ iz članaka 92.b i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

(b) svakog dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo odredi posebno u odnosu na to značajno društvo kći u skladu sa stavkom 3. ovog članka, a koji se ispunjava s pomoću regulatornog kapitala i obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.f i članka 89. stavka 2.

3. Sanacijsko tijelo uvodi dodatak zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b) samo:

(a) ako zahtjev iz stavka 1. točke (a) ili stavka 2. točke (a) ovog članka nije dostatan za ispunjavanje uvjeta iz članka 45.c; i

(b) u mjeri u kojoj se osigurava da su ispunjeni uvjeti iz članka 45.c.

4. Za potrebe članka 45.h stavka 2., ako su najmanje dva GSV subjekta koja su dio iste GSV institucije ujedno i sanacijski subjekti, relevantna sanacijska tijela izračunavaju iznos iz stavka 3.:

(a) za svaki sanacijski subjekt;

(b) za matično društvo u Uniji kao da je jedini sanacijski subjekt GSV institucije.

5. Svaka odluka sanacijskog tijela o uvođenju dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka ili stavkom 2. točkom (b) ovog članka sadržava obrazloženje te odluke, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavka 3. ovog članka, te je sanacijsko tijelo preispituje bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene razine zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU koji se primjenjuje na sanacijsku grupu ili Unijino značajno društvo kći GSV institucije izvan EU-a.

Članak 45.e

Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na sanacijske subjekte

1. Sanacijski subjekti ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima od 45.b do 45.d na konsolidiranoj osnovi na razini sanacijske grupe.

2. Sanacijsko tijelo određuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. za sanacijski subjekt na konsolidiranoj razini sanacijske grupe u skladu s člankom 45.h, na temelju zahtjeva utvrđenih u člancima od 45.b do 45.d i na temelju toga predviđa li plan sanacije da će se društva kćeri iz treće zemlje koja su dio grupe sanirati zasebno.

3. Za sanacijske grupe utvrđene u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom 83.b podtočkom (b), relevantno sanacijsko tijelo odlučuje, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti i preferirane sanacijske strategije, koji subjekti unutar sanacijske grupe moraju biti usklađeni s člankom 45.c stavcima 3. i 5. te člankom 45.d stavkom 1. točkom (a) kako bi se osiguralo da je sanacijska grupa kao cjelina usklađena sa stavcima 1. i 2. ovog članka te na koji način to moraju činiti u skladu s planom sanacije.

Članak 45.f

Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti

1. Institucije koje su društva kćeri sanacijskog subjekta ili subjekta iz treće zemlje, ali same po sebi nisu sanacijski subjekti ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 45.c na pojedinačnoj osnovi.

Sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji je društvo kći sanacijskog subjekta, ali sam po sebi nije sanacijski subjekt.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, matična društva u Uniji koja sama po sebi nisu sanacijski subjekti, ali su društva kćeri subjekata iz trećih zemalja ispunjavaju zahtjeve iz članka 45.c i članka 45.d na konsolidiranoj osnovi.

Za sanacijske grupe utvrđene u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom 83.b podtočkom (b), one kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, ali same po sebi nisu sanacijski subjekti, središnje tijelo koje samo po sebi nije sanacijski subjekt te svi sanacijski subjekti koji ne podliježu zahtjevu iz članka 45.e stavka 3., pridržavaju se članka 45.c stavka 7. na pojedinačnoj osnovi.

Zahtjev iz članka 45. stavka 1. u pogledu subjekta iz ovog stavka određuje se u skladu s člancima 45.h i 89., ako je primjenjivo, te na temelju zahtjeva utvrđenih u članku 45.c.

2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. u pogledu subjekata iz stavka 1. ovog članka ispunjava se s pomoću najmanje jednog od sljedećeg:

(a) obveza:

- i. koje su izdane sanacijskom subjektu i koje je sanacijski subjekt kupio ili izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi koji su kupili obveze od subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak, ili koje su izdane postojećem dioničaru i koje je postojeći dioničar kupio, koji nije dio iste sanacijske grupe sve dok se izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri;
- ii. kojima se ispunjavaju kriteriji prihvatljivosti iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavka 2. točaka (b), (c), (k), (l) i (m) i članka 72.b stavaka od 3. do 5. te uredbe;
- iii. koje u redu prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti dolaze poslije obveza koje ne ispunjavaju uvjet iz podtočke i. i koje nisu prihvatljive za kapitalne zahtjeve;
- iv. koje podliježu ovlastima za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. na način koji je u skladu sa sanacijskom strategijom sanacijske grupe, osobito u smislu da se ovlašću ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri;
- v. čije stjecanje vlasništva nije izravno ili neizravno financirao subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak;
- vi. kod kojih u odredbama kojima se one uređuju nije izričito ili implicitno navedeno da bi subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak ovisno o slučaju izvršio opciju kupnje nad obvezama, otkupio ih, ponovno kupio ili ih prijevremeno otplatio, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta i ako taj subjekt ne daje takve navode na drugi način;
- vii. kod kojih u odredbama kojima se one uređuju imatelju nije dano pravo da ubrza buduće planirano plaćanje kamata ili glavnice, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak;
- viii. kod kojih se iznos kamata ili dividendi, ovisno o slučaju, koji je dospio ne mijenja se ovisno o kreditnoj sposobnosti subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak ili njegova matičnog društva;

(b) regulatornog kapitala kako slijedi:

i. redovnog osnovnog kapitala; i

ii. drugog regulatornog kapitala:

— koji je izdan subjektima i koji su kupili subjekti koji su uključeni u istu sanacijsku grupu, ili

— koji je izdan subjektima i koji su kupili subjekti koji nisu uključeni u istu sanacijsku grupu sve dok se izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri.

3. Sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer koje nije sanacijski subjekt može izuzeti to društvo kćer od primjene ovog članka ako:

(a) i društvo kći i sanacijski subjekt imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe;

(b) sanacijski subjekt ispunjava zahtjev iz članka 45.e;

- (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplati obveza od strane sanacijskog subjekta u korist društva kćeri za koje je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 59. stavkom 3., osobito ako je mjera sanacije poduzeta u odnosu na sanacijski subjekt;
- (d) sanacijski subjekt ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društvom kćeri te je izjavio, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči za obveze koje preuzima društvo kći, ili rizici društva kćeri nisu od značaja;
- (e) postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika koje provodi sanacijski subjekt obuhvaćaju društvo kćer;
- (f) sanacijski subjekt ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri.

4. Sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer koje nije sanacijski subjekt može također izuzeti to društvo kćer od primjene ovog članka ako:

- (a) i društvo kći i njegovo matično društvo imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe;
- (b) matično društvo ispunjava zahtjev iz članka 45. stavka 1. na konsolidiranoj osnovi u toj državi članici;
- (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplati obveza od strane matičnog društva u korist društva kćeri za koje je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 59. stavkom 3., osobito ako su mjera sanacije ili ovlasti iz članka 59. stavka 1. poduzete u odnosu na matično društvo;
- (d) matično društvo ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društvom kćeri te je izjavilo, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči za obveze koje preuzima društvo kći, ili rizici društva kćeri nisu od značaja;
- (e) postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika koje provodi matično društvo obuhvaćaju društvo kćer;
- (f) matično društvo ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri.

5. Ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 3. točkama (a) i (b), sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer može dopustiti da se zahtjev iz članka 45. stavka 1. ispuni u potpunosti ili djelomično jamstvom koje izdaje sanacijski subjekt i kojim se ispunjavaju sljedeći uvjeti:

- (a) jamstvo se pruža u iznosu koji barem odgovara iznosu zahtjeva koji zamjenjuje;
- (b) jamstvo se aktivira ako društvo kći ne može otplatiti svoje dugove ili druge obveze u skladu s dospijecem ili je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 59. stavkom 3. za to društvo kćer, ovisno o tome do čega prije dođe;
- (c) jamstvo je kolateralizirano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/47/EZ u visini od najmanje 50 % njegova iznosa;
- (d) kolateral kojim se osigurava jamstvo ispunjava zahtjeve iz članka 197. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji su, uzimajući u obzir konzervativne korektivne faktore, dostatni za pokrivanje kolateraliziranog iznosa kako je navedeno u točki (c);
- (e) kolateral kojim se osigurava jamstvo nije opterećen, a osobito se ne upotrebljava kao kolateral za osiguranje nekog drugog jamstva;
- (f) efektivno dospijeće kolaterala ispunjava isti uvjet dospijeca kao onaj iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
- (g) ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa sanacijskog subjekta na relevantno društvo kćer, među ostalim i ako se mjera sanacije poduzima u odnosu na sanacijski subjekt.

Za potrebe prvog podstavka točke (g), sanacijski subjekt na zahtjev sanacijskog tijela dostavlja neovisno, pisano i obrazloženo pravno mišljenje ili na drugi zadovoljavajući način dokazuje da ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa sanacijskog subjekta na relevantno društvo kćer.

6. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju metode kako bi se izbjeglo da neizravno upisivanje, djelomično ili u cijelosti, instrumenata koji se priznaju za potrebe ovog članka od strane sanacijskog subjekta otežavaju neometanu provedbu sanacijske strategije. Takvim metodama treba posebno osigurati pravilan prijenos gubitaka na sanacijski subjekt i pravilan prijenos kapitala od sanacijskog subjekta na subjekte koji su dio sanacijske grupe, ali koji sami nisu sanacijski subjekti, te osigurati mehanizam kako bi se izbjeglo dvostruko računanje prihvatljivih instrumenata priznatih za potrebe ovog članka. One se sastoje od režima odbitaka ili jednako pouzdanog pristupa te osiguravaju subjektima koji sami nisu sanacijski subjekti ishod istovjetan onome pri kojem sanacijski subjekt u potpunosti izravno upiše prihvatljive instrumente priznate za potrebe ovog članka.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 45.g

Izuzeće za središnje tijelo i kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom

Sanacijsko tijelo može djelomično ili u potpunosti izuzeti od primjene članka 45.f središnje tijelo ili kreditnu instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) kreditna institucija i središnje tijelo podliježu nadzoru istog nadležnog tijela, imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe;
- (b) središnje tijelo i njegove stalno povezane kreditne institucije za svoje obveze odgovaraju solidarno ili za obveze njegovih stalno povezanih kreditnih institucija u potpunosti jamči središnje tijelo;
- (c) minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze te za solventnost i likvidnost središnjeg tijela i svih stalno povezanih kreditnih institucija prate se kao cjelina na temelju konsolidiranih izvještaja tih institucija;
- (d) u slučaju izuzeća za kreditnu instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom, uprava središnjeg tijela ovlaštena je za davanje uputa upravi stalno povezanih institucija;
- (e) relevantna sanacijska grupa ispunjava zahtjev iz članka 45.e stavka 3.; i
- (f) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza između središnjeg tijela i stalno povezanih kreditnih institucija u slučaju sanacije.

Članak 45.h

Postupak određivanja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt, sanacijsko tijelo za grupu – ako nije riječ o prvom tijelu – i sanacijska tijela odgovorna za društva kćeri koja pripadaju sanacijskoj grupi i koja podliježu zahtjevu iz članka 45. f na pojedinačnoj osnovi poduzimaju sve u okviru svoje ovlasti kako bi zajedno odlučili o:

- (a) iznosu zahtjeva koji se primjenjuje na konsolidiranoj razini sanacijske grupe za svaki sanacijski subjekt; i
- (b) iznosu zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na svaki subjekt koji pripada sanacijskoj grupi i koji nije sanacijski subjekt.

Zajedničkom odlukom osigurava se usklađenost s člancima 45.e i 45.f, ona mora biti u cijelosti obrazložena i dostavlja se na sljedeći način:

- (a) sanacijski subjekt dobiva odluku od sanacijskog tijela;
- (b) subjekti koji pripadaju sanacijskoj grupi i koji nisu sanacijski subjekt dobivaju odluku od sanacijskih tijela za te subjekte;
- (c) matično društvo u Uniji za grupu dobiva odluku od sanacijskog tijela nadležnog za sanacijski subjekt ako to matično društvo u Uniji nije samo po sebi sanacijski subjekt koji je dio te iste sanacijske grupe.

Zajedničkom odlukom koja se donosi u skladu s ovim člankom može se predvidjeti, ako je to u skladu sa sanacijskom strategijom i ako sanacijski subjekt nije izravno ili neizravno kupio dostatan broj instrumenata koji su u skladu s člankom 45.f stavkom 2., da društvo kći u skladu s člankom 45.f stavkom 2. djelomično ispunjava zahtjeve iz članka 45.c stavka 7. instrumentima koji su izdani subjektima koji ne pripadaju sanacijskoj grupi i koje su ti subjekti kupili.

2. Ako su najmanje dva GSV subjekta koji su dio GSV institucije ujedno i sanacijski subjekti, sanacijska tijela iz stavka 1. raspravljaju i, kada je to prikladno i usklađeno sa sanacijskom strategijom GSV institucije, dogovaraju se o primjeni članka 72.e Uredbe (EU) br. 575/2013 i svim prilagodbama radi smanjivanja ili uklanjanja razlike između zbroja iznosa iz članka 45.d stavka 4. točke (a) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013 za pojedinačne sanacijske subjekte i zbroja iznosa iz članka 45.d stavka 4. točke (b) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Takva se prilagodba može podložno sljedećem:

- (a) prilagodba se može primijeniti s obzirom na razlike koje među relevantnim državama članicama postoje u izračunu ukupnih iznosa izloženosti riziku tako da se prilagodi razina zahtjeva;
- (b) prilagodba se ne primjenjuje radi uklanjanja razlika među sanacijskim grupama koje proizlaze iz izloženosti.

Zbroj iznosa iz članka 45.d stavka 4. točke (a) ove Direktive i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013. za pojedinačne sanacijske subjekte ne može biti niži od zbroja iznosa iz članka 45.d stavka 4. točke (b) ove Direktive i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Ako se ta zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca, odluka se donosi u skladu sa stavcima od 4. do 6.

4. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu konsolidiranog zahtjeva za sanacijsku grupu iz članka 45.e, odluku o tom zahtjevu donosi sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt nakon što u obzir uzme sljedeće:

- (a) procjenu subjekata koji pripadaju sanacijskoj grupi i koji nisu sanacijski subjekt, a koju provode relevantna sanacijska tijela;
- (b) mišljenje sanacijskog tijela za grupu ako ono nije ujedno i sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt.

Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja bilo koje od dotičnih sanacijskih tijela uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e.

U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a) i (b) iz prvog podstavka.

Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca.

Predmet se ne može uputiti EBA-i nakon isteka četveromjesečnog razdoblja ili nakon što se donese zajednička odluka.

Ako EBA ne donese odluku u roku od jednog mjeseca od upućivanja predmeta, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela nadležnog za sanacijski subjekt.

5. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu razine zahtjeva iz članka 45.f koji na pojedinačnoj osnovi treba primijeniti na svaki subjekt koji pripada sanacijskoj grupi, odluku donosi sanacijsko tijelo nadležno za taj subjekt ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uzeta su u obzir stajališta i rezerve koje je sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt izrazilo u pisanom obliku, i
- (b) ako je sanacijsko tijelo za grupu različito od sanacijskog tijela nadležnog za sanacijski subjekt, uzeta su u obzir stajališta i rezerve koje je sanacijsko tijelo za grupu izrazilo u pisanom obliku.

Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt ili sanacijsko tijelo za grupu uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijska tijela odgovorna na pojedinačnoj osnovi za društva kćeri odgađaju svoju odluku i čekaju bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te svoje odluke donose u skladu s odlukom EBA-e. U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a) i (b) iz prvog podstavka.

Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca.

Predmet se ne može uputiti EBA-i nakon isteka četveromjesečnog razdoblja ili nakon što se donese zajednička odluka.

Sanacijsko tijelo nadležno za sanacijski subjekt ili sanacijsko tijelo za grupu ne može uputiti predmet EBA-i na obvezujuće posredovanje ako razina zahtjeva koju je odredilo sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer:

- (a) ne odstupa za više od 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u odnosu na zahtjev iz članka 45.e; i
- (b) usklađena je s člankom 45.c stavkom 7.

Ako EBA ne donese odluku u roku od jednog mjeseca, primjenjuju se odluke sanacijskih tijela za društva kćeri.

Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

6. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu razine konsolidiranog zahtjeva za sanacijsku grupu i razine zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na subjekte sanacijske grupe, primjenjuje se sljedeće:

- (a) odluka o razini zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi treba primijeniti na društva kćeri koja pripadaju sanacijskoj grupi donosi se u skladu sa stavkom 5.;
- (b) odluka o razini konsolidiranog zahtjeva za sanacijsku grupu donosi se u skladu sa stavkom 4.

7. Zajednička odluka iz stavka 1. i sve odluke koje donesu sanacijska tijela iz stavaka 4., 5. i 6. u slučaju nepostojanja zajedničke odluke obvezujuće su za dotična sanacijska tijela.

Zajednička odluka i sve odluke donesene u slučaju nepostojanja zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

8. Sanacijska tijela, u suradnji s nadležnim tijelima, zahtijevaju ispunjavanje i provjeravaju ispunjavanje li subjekti ispunjavaju zahtjev iz članka 45. stavka 1. i sve odluke donose na temelju tog članka uz istodobnu izradu i održavanje planova sanacije.

Članak 45.i

Nadzorno izvješćivanje i objavljivanje zahtjeva

1. Subjekti iz članka 1. stavka 1. na koje se primjenjuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. svoja nadležna i sanacijska tijela izvješćuju o sljedećem:

- (a) iznosima regulatornog kapitala koji, kada je primjenjivo, ispunjava uvjete iz članka 45.f stavka 2. točke (b) ove Direktive i iznosima prihvatljivih obveza te o izračunu tih iznosa u skladu s člankom 45. stavkom 2. ove Direktive nakon primjenjivih umanjenja u skladu s člancima od 72.e do 72.j Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (b) iznosima ostalih obveza prihvatljivih za bail-in;
- (c) za stavke navedene u točkama (a) i (b):
 - i. njihovu sastavu, uključujući njihov profil dospjeća,
 - ii. njihovu redu prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti; i
 - iii. o tome jesu li za njih mjerodavni propisi treće zemlje i, ako je tako, koje treće zemlje te o tome sadržavaju li ugovorne odredbe iz članka 55. stavka 1. ove Direktive, članka 52. stavka 1. točaka (p) i (q) te članka 63. točaka (n) i (o) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Obveza izvješćivanja o iznosima ostalih obveza prihvatljivih za bail-in iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka ne primjenjuje se na subjekte koji na datum izvješćivanja o tim informacijama raspolažu iznosima regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza u iznosu od najmanje 150 % zahtjeva iz članka 45. stavka 1. kako je izračunano u skladu s prvim podstavkom točkom (a) ovog stavka.

2. Subjekti iz stavka 1. izvješćuju:

- (a) o informacijama iz stavka 1. točke (a) najmanje na polugodišnjoj osnovi; i
- (b) o informacijama iz stavka 1. točaka (b) i (c) najmanje na godišnjoj osnovi.

Međutim, na zahtjev nadležnog tijela ili sanacijskog tijela subjekti iz stavka 1. češće izvješćuju o informacijama iz stavka 1.

3. Subjekti iz stavka 1. najmanje na godišnjoj osnovi javno objavljuju sljedeće informacije:

- (a) iznose regulatornog kapitala koji, kada je primjenjivo, ispunjava uvjete iz članka 45.f stavka 2. točke (b), i prihvatljivih obveza;
- (b) sastav stavki iz točke (a), uključujući njihov profil dospjeća i red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti;
- (c) primjenjivi zahtjev iz članka 45.e ili članka 45.f izražen u skladu s člankom 45. stavkom 2.

4. Stavci 1. i 3. ovog članka ne primjenjuju se na subjekte u čijem je planu sanacije predviđeno da se subjekt treba likvidirati u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.

5. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila jedinstvene obrasce za izvješćivanje, upute i metodologiju za uporabu tih obrazaca, učestalost i datume izvješćivanja, definicije i informatička rješenja za nadzorno izvješćivanje iz stavaka 1. i 2.

Takvim nacrtom provedbenih tehničkih standarda pobliže se određuje standardiziran način pružanja informacija o redu prvenstva stavki iz stavka 1. točke (c) primjenjiv u nacionalnom postupku u slučaju insolventnosti u svakoj državi članici.

Za institucije ili subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ove Direktive koje podliježu članku 92.a i članku 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 taj nacrt provedbenih tehničkih standarda prema potrebi se usklađuje s provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s člankom 430. te uredbe.

EBA Komisiji podnosi te provedbene tehničke standarde do 28. lipnja 2020.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila jedinstvene formate za objavu, učestalost i povezane upute u skladu s kojima se javno objavljuju informacije propisane u stavku 3.

Takvim jedinstvenim formatima za objavu pružaju se dovoljno sveobuhvatne i usporedive informacije kako bi se mogli procijeniti profil rizičnosti subjekata iz članka 1. stavka 1. te mjera u kojoj ispunjavaju primjenjive zahtjeve iz članka 45.e ili članka 45.f. Formati za objavu su, prema potrebi, u tabličnom obliku.

Za institucije ili subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ove Direktive koje podliježu članku 92.a i članku 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 taj nacrt provedbenih tehničkih standarda prema potrebi se usklađuje s provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s člankom 434.a te uredbe.

EBA Komisiji podnosi te provedbene tehničke standarde do 28. lipnja 2020.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. Ako su provedene mjere sanacije ili je izvršena ovlast za otpis ili konverziju iz članka 59., zahtjevi za objavljivanje iz stavka 3. primjenjuju se od datuma roka za ispunjavanje zahtjeva iz članka 45.e ili članka 45.f navedenog u članku 45.m.

Članak 45.j

Izvješćivanje EBA-i

1. Sanacijska tijela obavješćuju EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su utvrđeni, u skladu s člankom 45.e ili člankom 45.f, za svaki subjekt pod njihovom nadležnošću.

2. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila obrasce za izvješćivanje, upute i metodologiju za uporabu tih obrazaca, učestalost i datume izvješćivanja, definicije i informatička rješenja za utvrđivanje i prijenos informacija EBA-i za potrebe stavka 1. koje provode sanacijska tijela u suradnji s nadležnim tijelima.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 45.k

Kršnja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Relevantna tijela rješavaju svako kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 45.e ili članka 45.f na temelju najmanje jednog od sljedećeg:

- (a) ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člancima 17. i 18.;
- (b) ovlasti iz članka 16.a;
- (c) mjera iz članka 104. Direktive 2013/36/EU;
- (d) mjera rane intervencije u skladu s člankom 27.;
- (e) administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera u skladu s člancima 110. i 111.

Relevantna tijela također mogu procijeniti propada li institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ili je vjerojatno da će propasti, u skladu s člankom 32., 32.a ili 33., ovisno o tome što je primjenjivo.

2. Sanacijska tijela i nadležna tijela međusobno se savjetuju pri izvršavanju ovlasti iz stavka 1.

Članak 45.l

Izvješća

1. EBA, u suradnji s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima, svake godine Komisiji podnosi izvješće u kojem se procjenjuje barem sljedeće:
 - (a) kako se zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđen u skladu s člankom 45.e ili člankom 45.f provodio na nacionalnoj razini, a posebno je li bilo razlika u razinama koje su predviđene za usporedive subjekte u državama članicama;
 - (b) kako su sanacijska tijela izvršavala ovlast iz članka 45.b stavaka 4., 5. i 7. te je li pri izvršavanju te ovlasti bilo razlika u državama članicama;
 - (c) ukupna razina i sastav regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza institucija i subjekata, iznosi instrumenata izdanih u tom razdoblju te dodatni iznosi potrebni za ispunjavanje primjenjivih zahtjeva.
2. Uz godišnje izvješće previđeno stavkom 1., EBA svake tri godine Komisiji podnosi izvješće u kojem procjenjuje sljedeće:
 - (a) učinak minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze te svih predloženih usklađenih razina tog minimalnog zahtjeva na sljedeće:
 - i. financijska tržišta općenito, a posebno na tržišta neosiguranog duga i izvedenica;
 - ii. poslovne modele i strukture bilanci institucija, posebno na profil financiranja i strategiju financiranja institucija te na pravnu i operativnu strukturu grupa;
 - iii. profitabilnost institucija, posebno na njihov trošak financiranja;
 - iv. prijenos izloženosti na subjekte koji ne podliježu bonitetnom nadzoru;
 - v. financijske inovacije;
 - vi. pretežnost instrumenata regulatornog kapitala i podređenih prihvatljivih instrumenata te njihovu prirodu i utrživost;
 - vii. odnos institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) prema preuzimanju rizika;
 - viii. razinu opterećenosti imovine institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d);
 - ix. mjere koje institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) poduzimaju kako bi ispunili minimalne zahtjeve, a posebno na mjeru do koje su minimalni zahtjevi ispunjeni razduživanjem imovine, izdavanjem dugoročnog duga i prikupljanjem kapitala; i
 - x. razinu kreditiranja koje provode kreditne institucije, uz poseban naglasak na kreditiranje mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća, lokalnih vlasti, regionalnih vlasti i subjekata javnog sektora te financiranje trgovine, uključujući kreditiranje u okviru službenih programa osiguranja izvoznih kredita;
 - (b) međudjelovanje minimalnih zahtjeva i kapitalnih zahtjeva, omjera financijske poluge i likvidnosnih zahtjeva utvrđenih Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU;
 - (c) kapacitet institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) za neovisno prikupljanje kapitala ili financiranje na tržištima kako bi ispunili sve predložene usklađene minimalne zahtjeve.
3. Izvješće iz stavka 1. podnosi se Komisiji do 30. rujna u kalendarskoj godini koja slijedi nakon zadnje godine obuhvaćene izvješćem. Prvo izvješće podnosi se Komisiji do 30. rujna godine nakon datuma početka primjene ove Direktive.

Izvješćem iz stavka 2. obuhvaćaju se tri kalendarske godine, a Komisiji se ono podnosi do 31. prosinca u kalendarskoj godini koja slijedi nakon zadnje godine obuhvaćene izvješćem. Prvo izvješće podnosi se Komisiji do 31. prosinca 2022.

Članak 45.m

Prijelazni aranžmani i aranžmani nakon sanacije

1. Odstupajući od članka 45. stavka 1., sanacijska tijela određuju odgovarajuća prijelazna razdoblja u kojima institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) moraju ispuniti zahtjeve iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju. Rok za institucije i subjekte za ispunjenje zahtjeva iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjeva koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7. jest 1. siječnja 2024.

Sanacijsko tijelo određuje prijelazne ciljne razine za zahtjeve u članku 45.e ili 45.f ili za zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, koje su institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) dužni ispunjavati 1. siječnja 2022. Prijelaznim ciljnim razinama se u pravilu, osigurava linearno povećanje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza radi približavanja zahtjevu.

Sanacijsko tijelo može odrediti prijelazno razdoblje koje završava nakon 1. siječnja 2024. ako je to valjano opravdano i primjereno na temelju kriterijâ iz stavka 7., uzimajući u obzir:

- (a) razvoj financijske situacije subjekta;
- (b) izgleda da će subjekt u razumnom roku moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjevom koji proizlazi iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7.; i
- (c) je li subjekt u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeća iz članka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 45.b ili članka 45.f stavka 2. ove Direktive te, ako nije, je li ta nemogućnost idiosinkrastične naravi ili je posljedica poremećaja na širem tržištu.

2. Rok za sanacijske subjekte za usklađivanje s minimalnom razinom zahtjeva iz članka 45.c stavka 5. ili 6. jest 1. siječnja 2022.

3. Minimalne razine zahtjeva iz članka 45.c stavaka 5. i 6. ne primjenjuju se u roku od dvije godine nakon datuma:

- (a) na koji je sanacijsko tijelo primijenilo bail-in instrument; ili
- (b) na koji je sanacijski subjekt primijenio alternativnu mjeru privatnog sektora iz članka 32. stavka 1. točke (b) kojom su instrumenti kapitala i druge obveze otpisani ili konvertirani u instrumente redovnog osnovnog kapitala, ili na koji su ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 59. izvršene u odnosu na taj sanacijski subjekt, radi dokapitalizacije sanacijskog subjekta bez primjene instrumenata sanacije.

4. Zahtjevi iz članka 45.b stavaka 4. i 7. te članka 45.c stavaka 5. i 6., ovisno o tome što je primjenjivo, ne primjenjuju se u razdoblju od tri godine nakon datuma na koji je za sanacijski subjekt ili grupu kojoj sanacijski subjekt pripada utvrđeno da je GSV institucija, ili na koji je za sanacijski subjekt nastupila situacija iz članka 45.c stavka 5. ili 6.

5. Odstupajući od članka 45. stavka 1., sanacijska tijela određuju odgovarajuće prijelazno razdoblje unutar kojeg su institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) na koje su primijenjeni instrumenti sanacije ili ovlast za otpis ili konverziju iz članka 59. dužni ispuniti zahtjeve iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjev koji proizlazi iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju.

6. Za potrebe stavaka od 1. do 5., sanacijska tijela obavješćuju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) o planiranom minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za svako razdoblje od 12 mjeseci tijekom prijelaznog razdoblja kako bi se olakšalo postupno povećanje njihovog kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije. Na kraju prijelaznog razdoblja minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze je jednak iznosu određenom u skladu s člankom 45.b stavkom 4., 5. ili 7., člankom 45.c stavkom 5. ili 6., člankom 45.e ili člankom 45.f, ovisno o slučaju.

7. Pri određivanju prijelaznih razdoblja sanacijska tijela uzimaju u obzir:

- (a) pretežnost depozita i nezastupljenost dužničkih instrumenata u modelu financiranja;

- (b) pristup tržištima kapitala za prihvatljive obveze;
- (c) mjeru u kojoj se sanacijski subjekt oslanja na redovni osnovni kapital kako bi se ispunjavao zahtjev iz članka 45.e.

8. Podložno stavku 1. sanacijska tijela ne sprečava se da naknadno revidiraju prijelazno razdoblje ili bilo koji planirani minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze priopćen u skladu sa stavkom 6.”;

18. u članku 46. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;

19. u članku 47. stavku 1. točki (b) podtočki ii. riječi „prihvatljivih obveza” zamjenjuju se riječima „obveza prihvatljivih za bail-in”;

20. članak 48. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) ako i samo ako je ukupno smanjenje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, relevantnih instrumenata kapitala i obveza prihvatljivih za bail-in na temelju točaka od (a) do (d) ovog stavka manje od zbroja iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), kako bi se postigao zbroj iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), tijela u potrebnoj mjeri smanjuju glavnice ili nepodmireni iznos ostatka obveza prihvatljivih za bail-in, uključujući dužničke instrumente iz članka 108. stavka 3., u skladu s hijerarhijom tražbina u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, uključujući red prvenstva depozita iz članka 108., na temelju članka 44., zajedno s otpisom na temelju točaka od (a) do (d) ovog stavka.”;

- (b) u stavku 2. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

- (c) dodaje se sljedeći stavak:

„7. Države članice osiguravaju da, za subjekte iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d), sve tražbine koje proizlaze iz stavki regulatornog kapitala u njihovim nacionalnim zakonima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti imaju niži red prvenstva od bilo koje tražbine koja ne proizlazi iz stavke regulatornog kapitala.

Za potrebe prvog podstavka, u mjeri u kojoj je instrument samo djelomično priznat kao stavka regulatornog kapitala, s cijelim instrumentom postupa se kao s tražbinom koja proizlazi iz stavke regulatornog kapitala te on ima niži red prvenstva od tražbine koja ne proizlazi iz stavke regulatornog kapitala.”;

21. članak 55. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 55.

Ugovorno priznanje bail-ina

1. Države članice zahtijevaju od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da u ugovore unesu odredbu kojom vjerovnik ili ugovorna strana u sporazumu ili instrumentu kojim se stvara obveza priznaje da ta obveza može biti podložna ovlastima za otpis i konverziju i pristaje biti obvezan odnosno obvezana svim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog dospjelog iznosa, konverzijom ili poništenjem koje proizvodi učinke izvršenjem tih ovlasti od strane sanacijskog tijela, uz uvjet da takva obveza ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) obveza nije isključena na temelju članka 44. stavka 2.;
- (b) obveza nije depozit iz članka 108. točke (a);
- (c) obveza je uređena pravom treće zemlje;
- (d) obveza je izdana ili preuzeta nakon datuma na koji država članica primjenjuje odredbe donesene radi prenošenja ovog odjeljka.

Sanacijska tijela mogu odlučiti da se obveza iz prvog podstavka ovog stavka ne primjenjuje na institucije ili subjekte u odnosu na koje je zahtjev iz članka 45. stavka 1. jednak iznosu pokrivanja gubitaka kako je definirano člankom 45.c stavkom 2. točkom (a), pod uvjetom da se obveze koje ispunjavaju uvjete iz prvog podstavka i koje ne sadržavaju ugovornu odredbu iz tog podstavka ne računaju za ispunjenje tog zahtjeva.

Prvi podstavak ne primjenjuje se ako sanacijsko tijelo države članice utvrdi da obveze ili instrumenti iz prvog podstavka mogu biti podložni ovlastima sanacijskog tijela države članice za otpis i konverziju na temelju prava treće zemlje ili na temelju obvezujućeg sporazuma sklopljenog s tom trećom zemljom.

2. Države članice osiguravaju da ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) utvrdi da je iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo u ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza uključiti odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1., takva institucija ili subjekt o svojem utvrđenju, uključujući navođenje vrste obveze i obrazloženje tog utvrđenja, obavješćuje sanacijsko tijelo. Institucija ili subjekt sanacijskom tijelu pruža sve informacije koje sanacijsko tijelo zatraži u razumnom roku nakon primitka obavijesti kako bi sanacijsko tijelo procijenilo učinak te obavijesti na mogućnost sanacije te institucije ili subjekta.

U slučaju obavijesti iz prvog podstavka ovog stavka države članice osiguravaju da se obveza uključivanja odredbe u ugovorne odredbe kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1. automatski suspendira od trenutka kada sanacijsko tijelo primi tu obavijest.

U slučaju da sanacijsko tijelo zaključi da nije iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo u ugovorne odredbe uključiti odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1., uzimajući u obzir potrebu da se osigura mogućnost sanacije institucije ili subjekta, ono u razumnom roku nakon primitka obavijesti na temelju prvog podstavka zahtijeva uključivanje takve ugovorne odredbe. Sanacijsko tijelo uz to može zahtijevati da institucija ili subjekt izmijeni svoju praksu u pogledu primjene izuzeća od ugovornog priznanja bail-ina.

U obveze iz prvog podstavka ovog stavka nisu uključeni instrumenti dodatnog osnovnog kapitala, instrumenti dopunskog kapitala i dužnički instrumenti iz članka 2. stavka 1. točke 48. podtočke ii. ako su ti instrumenti neosigurane obveze. Nadalje, obveze iz prvog podstavka ovog stavka nadređene su obvezama iz članka 108. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) i članka 108. stavka 3.

Ako sanacijsko tijelo, u kontekstu procjene mogućnosti sanacije institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u skladu s člancima 15. i 16. ili u bilo kojem drugom trenutku, utvrdi da u vrsti obveza koja uključuje prihvatljive obveze iznos obveza u koje, u skladu s prvim podstavkom ovog stavka, nije uključena ugovorna odredba iz stavka 1., zajedno s obvezama koje su isključene iz primjene bail-in instrumenta u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili za koje je vjerojatno da će biti isključene u skladu s člankom 44. stavkom 3. iznosi više od 10 % te vrste, ono odmah procjenjuje učinak te posebne činjenice na mogućnost sanacije te institucije ili subjekta, uključujući učinak na mogućnost sanacije koji proizlazi iz rizika od kršenja zaštitnih mjera za vjerovnike predviđenih u članku 73. pri primjeni ovlasti za otpis i konverziju prihvatljivih obveza.

Ako sanacijsko tijelo, na temelju procjene iz petog podstavka ovog stavka, zaključi da obveze, koje u skladu s prvim podstavkom ne uključuju ugovornu odredbu iz stavka 1, predstavljaju značajnu prepreku mogućnosti sanacije, prema potrebi primjenjuje ovlasti iz članka 17. kako bi uklonilo tu prepreku mogućnosti sanacije.

Obveze za koje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u ugovorne odredbe ne uključuje odredbu kako se zahtijeva u stavku 1. ovog članka ili se na nju u skladu s tim stavkom taj zahtjev ne primjenjuje ne računaju se za ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) mogu zahtijevati da tijelima dostave pravno mišljenje u vezi s pravnom provedivošću i djelotvornošću ugovorne odredbe iz stavka 1. ovog članka.

4. Ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza ne uključuje ugovornu odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1. ovog članka, time se ne sprječava sanacijsko tijelo da izvrši ovlasti za otpis i konverziju u vezi s tom obvezom.

5. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi dodatno utvrdila popis obveza na koje se primjenjuje izuzeće iz stavka 1. i sadržaj ugovorne odredbe koja se zahtijeva u tom stavku, uzimajući u obzir različite poslovne modele institucija.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se pobliže odredilo sljedeće:

- (a) pravne ili druge uvjete pod kojima bi instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) iz pravnih ili drugih razloga bilo neizvedivo u određene kategorije obveza uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1. ovog članka;
- (b) uvjete pod kojima sanacijsko tijelo zahtijeva uključivanje ugovorne odredbe na temelju stavka 2. trećeg podstavka;
- (c) razuman rok u kojem sanacijsko tijelo zahtijeva uključivanje ugovorne odredbe na temelju stavka 2. trećeg podstavka.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. Sanacijsko tijelo određuje, ako to smatra potrebnim, kategorije obveza za koje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) može utvrditi da je iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1. ovog članka na temelju uvjeta dodatno utvrđenih zbog primjene stavka 6.

8. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju ujednačeni formati i obrasci za dostavljanje obavijesti sanacijskim tijelima za potrebe stavka 2.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

22. naslov poglavlja V. glave IV. zamjenjuje se sljedećim:

„Otpis ili konverzija instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”;

23. članak 59. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Zahtjev za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza može se izvršiti:

(a) neovisno o mjeri sanacije; ili

(b) u kombinaciji s mjerom sanacije, ako su ispunjeni uvjeti za sanaciju navedeni u člancima 32., 32.a ili 33.

Ako je sanacijski subjekt relevantne instrumente kapitala i prihvatljive obveze kupio neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi, ovlast za otpis ili konverziju tih relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza izvršava se zajedno s izvršenjem iste ovlasti na razini matičnog društva dotičnog subjekta ili na razini drugih matičnih društava koja nisu sanacijski subjekti, kako bi se gubitke učinkovito prenijelo na sanacijski subjekt te kako bi on dokapitalizirao dotični subjekt.

Nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije, provodi se vrednovanje predviđeno člankom 74. i primjenjuje se članak 75.”;

(c) umeću se sljedeći stavci:

„1.a Ovlast za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije može se izvršiti samo za prihvatljive obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.f stavka 2. točke (a) ove Direktive, osim uvjeta koji se odnosi na preostalo dospijeće obveza kako je utvrđeno člankom 72.c stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Pri izvršavanju te ovlasti države članice osiguravaju da je otpis ili konverzija u skladu s načelom iz članka 34. stavka 1. točke (g).

1.b Ako je mjera sanacije poduzeta u odnosu na sanacijski subjekt, ili u iznimnim okolnostima odstupajući od plana sanacije, u odnosu na subjekt koji nije sanacijski subjekt, iznos koji je smanjen, otpisan ili konvertiran u skladu s člankom 60. stavkom 1. na razini tog subjekta računa se u pragove utvrđene u članku 37. stavku 10. i članku 44. stavku 5. točki (a), ili članku 44. stavku 8. točki (a), koji se primjenjuju na dotični subjekt.”;

(d) u stavku 2. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza kako je navedeno u stavku 1.a”;

(e) u stavku 3. uvodni dio i točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„3. Države članice zahtijevaju da sanacijska tijela izvršavaju ovlast otpisa ili konverzije, u skladu s člankom 60. i bez odgode, u vezi s relevantnim instrumentima kapitala i prihvatljivim obvezama, kako je navedeno u stavku 1.a, koje je izdala institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ako nastupi jedna ili više sljedećih okolnosti:

(a) ako je utvrđeno da su uvjeti za sanaciju iz članka 32., 32.a ili 33. ispunjeni, prije nego što su poduzete bilo kakve mjere sanacije; ili

(b) ako mjerodavno tijelo utvrdi da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) više neće biti održivi ako se ne izvrši ta ovlast u vezi s relevantnim instrumentima kapitala i prihvatljivim obvezama kako je navedeno u stavku 1.a.”;

(f) u stavcima 4. i 10. riječi „instrumenti kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenti kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u stavku 1.a” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

24. članak 60. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Odredbe o otpisu ili konverziji relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”;

(b) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(d) glavnica prihvatljivih obveza iz članka 59. stavka 1.a otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 31. ili do mjere kapaciteta relevantnih prihvatljivih obveza, ovisno o tome što je manje.”;

(c) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako se glavnica relevantnog instrumenta kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a otpisuje:

(a) smanjenje navedene glavnice je trajno, podložno svakom povećanju vrijednosti u skladu s mehanizmom nadoknade iz članka 46. stavka 3.;

- (b) imatelju relevantnog instrumenta kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a ne ostaje nikakva obveza u okviru otpisanog iznosa tog instrumenta ili u vezi s njim, osim već obračunanih obveza i obveza u vezi s odštetom do koje može doći zbog žalbe kojom se osporava zakonitost izvršavanja ovlasti otpisa;
- (c) ne isplaćuje se nikakva naknada ni jednom imatelju relevantnih instrumenata kapitala ili obveza kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a osim one u skladu sa stavkom 3. ovog članka.”;
- (d) stavak 3. mijenja se kako slijedi:
 - i. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se postigao učinak konverzije relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a, na temelju stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ovog članka, sanacijska tijela mogu od institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) zatražiti da izdaju instrumente redovnog osnovnog kapitala imateljima relevantnih instrumenata kapitala i takvih prihvatljivih obveza. Relevantni instrumenti kapitala i takve obveze mogu se konvertirati samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:”;
 - ii. u točki (d) riječi „svaki relevantni instrument kapitala” zamjenjuje se riječima „svaki relevantni instrument kapitala ili svaku prihvatljivu obvezu kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a.”;

25. u članku 61. stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako su relevantni instrumenti kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a ove Direktive priznati u svrhu ispunjavanja zahtjeva iz članka 45.f stavka 1. ove Direktive, tijelo nadležno za utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. ove Direktive mjerodavno je tijelo države članice u kojoj su institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive dobili odobrenje za rad u skladu s glavom III. Direktive 2013/36/EU.”;

26. članak 62. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da, prije utvrđivanja okolnosti kako se navodi u članku 59. stavku 3. točki (b), (c), (d) ili (e) u vezi s društvom kćeri koje izdaje relevantne instrumente kapitala ili prihvatljive obveze kako je navedeno u članku 59. stavku 1.a u svrhu ispunjavanja zahtjeva iz članka 45.f na pojedinačnoj osnovi ili relevantne instrumente kapitala koji su priznati u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva na pojedinačnoj ili konsolidiranoj osnovi, mjerodavno tijelo ispunjava sljedeće zahtjeve:

(a) kada razmatra utvrđivanje okolnosti kako se navodi u članku 59. stavku 3. točki (b), (c), (d) ili (e), nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom nadležnim za relevantni sanacijski subjekt, ono u roku od 24 sata od savjetovanja s tim sanacijskim tijelom obavješćuje:

- i. konsolidirajuće nadzorno tijelo i, ako nije riječ o istom tijelu, mjerodavno tijelo u državi članici u kojoj je smješteno konsolidirajuće nadzorno tijelo;
- ii. sanacijska tijela drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi koji su izravno ili neizravno kupili obveze iz članka 45.f stavka 2. od subjekta na koji se primjenjuje članak 45.f stavak 1.;

(b) kada razmatra utvrđivanje okolnosti kako se navodi u članku 59. stavku 3. točki (c), ono bez odgode obavješćuje nadležno tijelo odgovorno za svaku instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koje je izdalo relevantne instrumente kapitala u vezi s kojima se moraju izvršiti ovlasti za otpis ili konverziju ako se tako utvrdi, i ako se ne radi o istom tijelu, mjerodavna tijela u državama članicama u kojima su ta nadležna tijela i konsolidirajuće nadzorno tijelo smješteni.”;

(b) u stavku 4. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Ako je obavijest sastavljena na temelju stavka 1., mjerodavno tijelo nakon savjetovanja s tijelima obaviještenima u skladu s točkom (a) podtočkom i. ili točkom (b) tog stavka ocjenjuje sljedeće:”;

27. u članku 63. stavku 1. točkama (e), (f) i (j) riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

28. u članku 66. stavku 4. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;

29. članak 68. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Pod uvjetom da se bitne obveze prema ugovoru, uključujući obveze plaćanja i isporuke, te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju, mjera za sprječavanje krize, suspenzija obveze u skladu s člankom 33.a ili mjera za upravljanje krizom, uključujući nastanak bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom takve mjere, sama po sebi ne omogućuje da bilo tko:”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Suspenzija ili ograničenje u skladu s člankom 33.a, 69. ili 70. ne predstavlja neizvršenje ugovorne obveze za potrebe stavaka 1. i 3. ovog članka i članka 71. stavka 1.”;

30. članak 69. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Svaka suspenzija u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke koje se duguju:

(a) sustavima i operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ;

(b) središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnji drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe;

(c) središnjim bankama.”;

(b) u stavku 5. dodaju se sljedeći podstavci:

„Sanacijska tijela određuju područje primjene te ovlasti uzimajući u obzir okolnosti pojedinačnih slučajeva. Sanacijska tijela posebno pažljivo procjenjuju prikladnost proširenja suspenzije na prihvatljive depozite kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 4. Direktive 2014/49/EU, posebno na osigurane depozite koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća.

Države članice mogu predvidjeti mogućnost da, u slučaju da se ovlast za suspenziju obveze plaćanja ili isporuke izvršava u odnosu na prihvatljive depozite, sanacijska tijela osiguraju da deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu tih depozita.”;

31. u članku 70. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Sanacijska tijela ne izvršavaju ovlast iz stavka 1. ovog članka u vezi s bilo čim od sljedećeg:

(a) založnim pravom koje pripada sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ;

(b) središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012; i

(c) središnjim bankama u vezi s imovinom za koju institucija u sanaciji jamči ili je osigurava maržom ili kolateralom.”;

32. u članku 71. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Bilo koja suspenzija na temelju stavka 1. ili 2. ne primjenjuje se na:

(a) sustave ili operatere sustava određene za potrebe Direktive 98/26/EZ;

(b) središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012; ili

(c) središnje banke.”;

33. umeće se sljedeći članak:

„Članak 71.a

Ugovorno priznanje ovlasti za obustavu sanacije

1. Države članice od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) traže da u svaki financijski ugovor koji sklope i koji je uređen pravom treće zemlje uključe odredbu kojom stranke priznaju da sanacijsko tijelo nad tim financijskim ugovorom može izvršiti ovlasti suspenzije ili ograničavanja prava i obveza iz članaka 33.a, 69., 70. i 71. te priznaju da se na njih odnose zahtjevi iz članka 68.

2. Države članice također mogu zahtijevati da matična društva u Uniji osiguraju da njihova društva kćeri iz trećih zemalja u financijske ugovore iz stavka 1. uključe odredbu radi isključivanja mogućnosti da izvršavanje ovlasti suspenzije ili ograničavanja prava i obveza matičnog društva u Uniji koje provodi sanacijsko tijelo, u skladu sa stavkom 1., predstavlja valjane temelje za prijevremeni otkaz, suspenziju, izmjene ili netiranje te ostvarivanje prava prijeboja ili prisilnu naplatu založnih prava nad tim ugovorima.

Zahtjev u prvom podstavku može se primijeniti u odnosu na društva kćeri iz trećih zemalja koja su:

(a) kreditne institucije;

(b) investicijska društva (ili koja bi bila investicijska društva da imaju sjedište u relevantnoj državi članici); ili

(c) financijske institucije.

3. Stavak 1. primjenjuje se na svaki financijski ugovor kojim se:

(a) stvara nova obveza ili bitno mijenja postojeća obveza nakon stupanja na snagu odredaba donesenih na nacionalnoj razini radi prenošenja ovog članka;

(b) predviđa ostvarivanje jednog ili više prava otkaza ili prava prisilne naplate založnih prava na koja bi se primijenio članak 33.a, 68., 69., 70. ili 71. ako je financijski ugovor uređen zakonima države članice.

4. Ako institucija ili subjekt ne uključi ugovornu odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1. ovog članka, to ne sprečava sanacijsko tijelo da primijeni ovlasti iz članka 33.a, 68., 69., 70. ili 71. u vezi s tim financijskim ugovorom.

5. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi dodatno utvrdila sadržaj zahtijevane odredbe iz stavka 1., uzimajući u obzir različite poslovne modele institucija i subjekata.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

34. članak 88. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Podložno članku 89., sanacijska tijela za grupu osnivaju sanacijske kolegije za obavljanje zadaća iz članaka 12., 13., 16., 18., od 45. do 45.h, 91. i 92. te, prema potrebi, za osiguranje suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima trećih zemalja.”;

(b) u stavku 1., u drugom podstavku točki (i), riječi „članku 45.” zamjenjuju se riječima „člancima od 45. do 45.h.”;

35. članak 89. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 89.

Europski sanacijski kolegij

1. Ako institucija treće zemlje ili matično društvo treće zemlje ima društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili matična društva u Uniji s poslovnim nastanom u najmanje dvjema državama članicama ili najmanje dvije podružnice u Uniji koje najmanje dvije države članice smatraju značajnima, sanacijska tijela država članica u kojima ti subjekti imaju poslovni nastan ili u kojima se nalaze te značajne podružnice uspostavljaju jedinstveni europski sanacijski kolegij.

2. Europski sanacijski kolegij iz stavka 1. ovog članka izvršava funkcije i obavlja zadaće navedene u članku 88. u odnosu na subjekte iz stavka 1. ovog članka te, u mjeri u kojoj su te zadaće relevantne za njih, na njihove podružnice.

Zadaće iz prvog podstavka ovog stavka uključuju određivanje zahtjeva iz članaka od 45. do 45.h.

Kad određuju zahtjev iz članaka od 45. do 45.h, članovi europskog sanacijskog kolegija u obzir uzimaju globalnu sanacijsku strategiju koju donose tijela trećih zemalja, odnosno ako postoji.

Ako u skladu s globalnom sanacijskom strategijom društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili matično društvo u Uniji i njegove institucije kćeri nisu sanacijski subjekti, a članovi europskog sanacijskog kolegija budu suglasni s tom strategijom, društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili, na konsolidiranoj osnovi, matično društvo u Uniji ispunjavaju zahtjev iz članka 45.f stavka 1. izdavanjem instrumenata iz članka 45.f stavka 2. točaka (a) i (b) svojem krajnjem matičnom društvu s poslovnim nastanom u trećoj zemlji, društvima kćerima tog krajnjeg matičnog društva s poslovnim nastanom u istoj trećoj zemlji ili drugim subjektima pod uvjetima utvrđenima u članku 45.f stavku 2. točki (a) podtočki i. i točki (b) podtočki ii.

3. Ako svim društvima kćerima institucije iz treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje u Uniji upravlja samo jedno matično društvo u Uniji, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo države članice u kojoj matično društvo u Uniji ima poslovni nastan.

U slučaju u kojem se prvi podstavak ne primjenjuje, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo nadležno za matično društvo u Uniji ili društvo kćer u Uniji s najvećom ukupnom bilančnom imovinom.

4. Države članice uzajamnim dogovorom svih relevantnih stranaka mogu primijeniti izuzeće od zahtjeva za osnivanje europskog sanacijskog kolegija ako druga skupina ili kolegij izvršava iste funkcije ili obavlja iste zadaće utvrđene u ovom članku te ispunjava sve uvjete i provodi sve postupke, uključujući one koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u europskim sanacijskim kolegijima, utvrđene u ovom članku i članku 90. U tom slučaju sva upućivanja na europske sanacijske kolegije u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge skupine ili kolegije.

5. Podložno stavcima 3. i 4. ovog članka, europski sanacijski kolegij u ostalim stvarima djeluje u skladu s člankom 88.”;

36. u Prilogu, u točki 6. odjeljka B i točki 17. odjeljka C, riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

Članak 2.

Izmjene Direktive 98/26/EZ

Direktiva 98/26/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012.”;

(b) točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) ‚sudionik‘ znači institucija, središnja druga ugovorna strana, posrednik za namiru, klirinška kuća, upravitelj sustava ili klirinški član središnje druge ugovorne strane koji ima odobrenje na temelju članka 17. Uredbe (EU) br. 648/2012;”;

2. umeće se sljedeći članak:

„Članak 12.a

Komisija do 28. lipnja 2021. preispituje kako države članice primjenjuju ovu Direktivu na svoje domaće institucije koje izravno sudjeluju u sustavima uređenima pravom treće zemlje te na kolateralno osiguranje predviđeno u vezi sa sudjelovanjem u takvim sustavima. Komisija posebno procjenjuje potrebu za dodatnim izmjenama ove Direktive u pogledu sustava uređenih pravom treće zemlje. Komisija podnosi izvješće o tome Europskom parlamentu i Vijeću te uz njega prilaže, prema potrebi, prijedloge za reviziju ove Direktive.”.

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 28. prosinca 2020. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Države članice primjenjuju te mjere od datuma njihova stupanja na snagu u nacionalnom pravu, što je najkasnije 28. prosinca 2020.

Države članice članak 1. točku 17. ove Direktive, u dijelu koji se odnosi na članak 45.i stavak 3. Direktive 2014/59/EU, primjenjuju od 1. siječnja 2024. Ako je u skladu s člankom 45.m stavkom 1. Direktive 2014/59/EU sanacijsko tijelo odredilo rok za ispunjenje zahtjeva koji završava nakon 1. siječnja 2024., datum početka primjene članka 1. točke 17. ove Direktive, u dijelu koji se odnosi na članak 45.i stavka 3. Direktive 2014/59/EU, jednak je roku za ispunjenje zahtjeva.

2. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

3. Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. svibnja 2019.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

G. CIAMBA